

پنہتون رسالہ

از عبد الغفار خان

مئی ۱۹۲۸ء

پنجاب
حکومت

میاں شمس الدین
رسالہ

پستون

پنادر

عبد الغفار خان

جلوئے

نور قومونہ چہ شک پہ ترقی کہیں
تہ پہ خیلہ د خان قلع اوکہ پاسہ
خان میاں پہ گتہ کرہ اکہ گریزے
سر آرہ کہ د منکر پہ شان سل خان
وادی خطا د خطرے د لایے نہ کری
علم و فن زدہ کرہ کہ داسے کیدہ غوارے
کہ دنیا کہیں پہ عزت اوسیدہ غوارے
پہ تلی کہ د اشنا نگیدہ غوارے
قوے زلف د صم کہ لیدہ غوارے
کہ منزل تہ د مقصود رسیدہ غوارے

(افغان)

پیشکش

پیشکش

پیشکش

پښتون

ترقی د پښتو خپل دروند والی دے څومره چه
 ډیر زیات خور شی هم دومره به زیاته
 فائده وی - حقه خبره خو دا ده چه "پښتون"
 د پښتو د خاطر د پاره جاری کرے شوے
 دے - هم دا وجه ده چه مونږ دا فیصله
 کرے ده چه د دے فائده به په قوی خپرونو
 کښ لیکدے شی - د دے د پاره د قوم په
 خدمت کښ عرض دے چه هم ستاسو په "توره"
 به دا کار کیرې چه څومره حریفان زیات شی
 دومره به فائده وی -

قیمت

د دوع کال د پاره - - - - - خټلور روپے
 " شپږو میاشتو " - - - - - یو اوښدوه
 طالبانو د پاره د کال - - - - - دوه نیمه
 " شپږو میاشتو " - - - - - یوه نیمه

میں

فہرِس

۲۲ قوم نہ دودہ سوالونہ صفحہ	۴ خوب نصیحت رافقان صفحہ
۲۳ یوہ چپٹی ریوہ خور (بر) ۲۳	۵ یُبتون (سرے) ۵
۲۳ پہ کار عمل دے رمیا نواب شاہ ۲۳	۸ رشتیادی (افغان) ۸
۲۴ د سعد زغلول پاشا اقوال ۲۴	۹ د آزاد یاغستان سرتہ ۹
۲۵ غزل (عمر دین - مردانی) ۲۵	۱۰ د حنیر وی - (سرے) ۱۰
۲۶ د جنگ خبرے خوبے ۲۶	۱۱ د بل ملگرے، خان نہ لرے ۱۱
۳۰ افغانی اقبال (راحت) ۳۰	۱۱ (میان احمد شاہ) گورنمنٹ ہلال سکول چارسدہ (سرے) ۱۱
۳۱ پہ خندا اختر او... (ابوسعید) ۳۱	۱۱ د صحت سائلو بہترین قاعدے ۱۱
۳۵ اسلام او د سرحد یُبتانہ ۳۵	۱۲ فتح قسطنطنیہ (میا احمد شاہ بیرستہ) ۱۲
۳۷ د افغانستان ملکہ (عبد المجید) ۳۷	۱۵ زمیندارانوف تہ خوشخبری (شاہ) ۱۵
۴۱ رائے (میا احمد شاہ) ۴۱	۱۶ یُبتون اخبار (نظم) خادم - ۱۶
۴۲ سو گریے (عبد الغنی) ۴۲	۱۷ رائے (بے نوہ مضمون) ۱۷
۴۳ شرح چندہ و { (راحت) ۴۳	۱۹ د آسمان خالق (نظم) راحت ۱۹
نوبت -	۲۰ ہنرمندہ بنجہ (خیال) ۲۰
اشتہار	۲۱ نوے زرہ (راحت) ۲۱

نفت

زہ دا لاندنی د یُبتو تکی د غیر تکی پہ خائے خو بنوم - امید دے چہ منظور بہ شی - یا کہ ٹوک دوئی نہ بنہ تکی خوشوئے شی نو لایہ بندہ یُبتو

انگریزی -

اردو، عربی

چلوئے

مدیر

ایڈیٹر

ایڈیٹر

ایڈیٹر

سرے (د سرمون) مقالہ افتتاحیہ

چاپ کوئے

خوزوئے

میا احمد شاہ

رسالہ

پښتون

پښاور

جلد (۱) ماموسہ مطبوعہ ۱۹۲۸ء بمطابق ۱۳۴۷ھ نمبر (۱)

”پښتون“

د ”پښتون“ د راتلونکو د اول نه لور په لور خور شوی دے۔ داسے خو ډیر اخبارات دنیا ته راغلي دي او رابه شي، ولي چه کومه خوشحالي د ”پښتون“ په راتلو باندې پښتو ظاهره کړې ده د هغه اندازه د هغه مضمونونو نه لکيدے شي چه کوم د ”پښتون“ د اعلان نه روستو دفتر ته راغلي دي۔ داسے معلوميد لکه چه خلق ورته د رومي نه ليواله ناست وو او دا يوه قذافي خبره وه ځکه چه د ”پښتون“ په نوم کښ يو داسے زړه راکښونکي اثر پروت دے چه د هغه نه کم نه کم د پښتو زړون پچ کيدے نه شي۔ يقين دے چه ډيره لږه موده کښ به عقل حيرانونکي ترقي حاصله کړي۔ متل دے چه د ”نر زوے ژړا په راتکو کښ مغلوبيدی“ محض په نوم اوړيدو سره دومره شوق ظاهره يوه سرکنده ښه ده چه په يو څو ورځو کښ به ”پښتون“ د هرچا د سترگو تور شي۔ د دے نه يوه بله خبره هم مغلوبيدی۔ دا چه ځمونږ خلق تر کومه حد پوريه د خپلے ژبے يو اخبار ضروري گنوي۔ کښ نو چه تر کومه پورے د خبرونو تعلق دے خلق ښه روز په نورو اخباراتو کښ کوي۔ بيشکه د هغوی دا قسم جذبه د هغوی د ژوندون يو ځانگړند دليل دے۔ او خداے ډکړي چه د هغوی دا قوی ژوندون ورځ په ورځ په

ترقے وی۔ ”پُڻتُون“ به په خپل فرض ادا کولو کښ د هغوی د هر قسم خدمت کولو د پاره تیار وی۔ دا هم د دوی اخبار دے او د ترقے او د تنزل په هم دوی ذمه وار دی. که نور څه نه وی نو کم نه کم د پُښتوان په خیال خو هم سائل په کار دی. هسه نه چه د غیر عمار د خندا شو۔ هر څوک چه غواړي نو خپل مضمون په کښ شائع کولای شي۔ خو د دے خبر په خیال ضرور دے چه مضمون ښه او د کتو قابل وی۔ ولے چه د یو اخبار ښه والے یا بد والے د هغه په مضمون باند وی په عربی کښ مثل دے چه ”الناس باللباس“ یعنی دا چه د خلقو عزت او دروند والے په جامو دے۔ چه څومره یو سړی ښه جامه واغندی خلق کمان کوی چه غور دے۔ هم دا رنگ د یو اخبار دروند والے او ابادی په ښه مضمونون دے۔

دا یوه منل شوې قاعده ده چه هر هغه څیز چه په دنیا کښ موجود دے یا به پیل کړی هغه به د څه عرض او فائدے نه خالی نه وی۔ ”پُښتُون“ چه دغه نو پیره د خوشحاله خبره ده، هرکله د راشی، ولی د دده راتل هم د یو څو عرضونو نه خالی نه دی۔ اول کار دے دا دے چه په موقعه موقعه د پُښتو د حقوقو ساتنه وکړی او په وس۔ پر کوشش او زړه وړتیا سره په خپل لوی اواز هغوی د نقصان او د خطر د ځایونو نه په وخت اگاه کړی۔ بغیر د یو داسه قوی اواز نه نن ورځ ځان سائل هم کران شوی دی۔ مونږ ټولو ته معلومه ده چه د اخبار مثال د یو دے که ژبه نه وی یا په نشت حساب وی نو پویدل او پوړول دواړه کران شي۔ بیا زمانه هم د خاموشۍ نه ده۔ د عربی مثل دے چه ”البرکت فی حرکت“ دا چه څومره چټک کرښونکې دے هم دومره فائده منډ خبره ده۔ ”شله کیدړه“ کیدل دښمنانو ته موقعه ورکول دی۔ د قدرت د کارخانه کوډه پرزه ده چه یو وقت هم په قلاړ وی او دا بېقراری باعث د بقا کرښ دے۔ د قدرت شور په عمل دے نه په قول دارنگ څومره شور د هم په عمل سره وی او نه په بې بنیاد واکو خبرو چه د یو دے بور بورق په شان د یوه لحظه قدر زندي لری او بیا ځی غائب شي۔ هغه وقت پخوا

تیر شنه چه په بے اصولو خبرو کار کېدے شنه. نن ورځ زړه غوستونکي کاميابي حاصلو
 د اوسنيو پښتني چپېل دی. او په دے لار صورت هغه خلق خبر دے چه د زړه سرکے
 ئے غړيدلے وی. خلاصه دا چه ځان ساتنه په هرچا فرض ده. پښتانه هم که دل دی
 یا په افغانستان یا یو قوم لکيا دے جوړېږي. دوی ته هم هرېقتي حاصل دے چه د خپل
 ځان پوره پوره ساتنه وکړي. په دے عقله کښ د نورو خبرو نه یوه دا خبره هم ده
 چه د دوی په خپله ژبه کښ قومي اخبارات جاری شوے چه په وقت وقت سره په
 کښ خپل خیالات ظاهر وی. د دے د پاره پښتون اخبارات جاری شنه امید دے چه
 سیاسي، تعلیمي وغیره وغیره میدان کښ به د نور چانه روستون نه وی او د خپل
 کار ایستو د پاره به هغه لار اختیار وی چه روغه او مطلب ایستونکي وی.

هیڅ باک نشته که چر موږ اوس شروع کوو. تیرے چپے تیرے شوے. د

وراندينو خیال سائل په کار دی. دا ضرورت په خپل خپل وخت سره ټولو ترقی
 یافته قومونو کښ دے. دا بیله خبره ده چه نن ورځ اخبارات دومره ډیر شوی بی
 چه لوستل ئے هم کړان دی. دل په ډیر والی سره په هغه ضرورت کښ هیڅ څه
 فرق راغلے نه دے. په یو وقت د بیل بیل سړي سره په ترڅ کښ کړیدل او
 خپل مطلب ونه بیانول ناگن دی او د اخبار په ذریعه سره څه شپه او څه ورځ هر وخت د
 د کونو سره خبره کیدے شی. او د اموخته کولو د پاره دا یوه ښه طریقه ده. دا سبب دے
 چه پوښ، زدکښ کړے قومونو د سوونو کالو نه روښانه دے طرف ته مخه کړے ده. بنیایه
 به نه وی که چر د نورو ملکونو د اخباراتو په تاریخ باندې لږ شان نظر واپجوو.

واټی چه د اخبار صحیح تاریخ د جرمی نه شروع شوے دے. په ۱۸۱۷ کښ ایجنو
 ایل (Egmont Enamel) نوے سړي یو هفته وار اخبار په نامه د فرینک
 غنتر جنرل (Frankfurter Journal) جاری کړ. شپږ کال روستو (۱۸۲۲)
 په لندن کښ یو اخبار په نامه د هفته وار اخبار (News by the Week) شروع
 شنه. په ۱۸۳۱ کښ فرانس هم داسه قسم یو اخبار جاری کړ. ایتلی او سپین ورته
 په ۱۸۶۷ کښ کښ توجه وکړه. نن سبا په دی ملکونو کښ تر دے حد پورے
 ترقی شوے ده چه د نورو خپرونو علاوه اخبارات په کښ په خاطر آری. او دا نه چه

نن یو اخبار شروع شی نو صبا ئی بیا "سر ستره" کړې وی. داسه ډیر اخبارات دی
 چه سودو کولو نه د نن ورځې پورے په ډیرے کامیابۍ سره چلیږی یو مثال د
 چه د انگلستان مقبر اخبار تائمز (The Times) په یکم جنوری ۱۹۷۸ کښ شروع
 شه او تر دے ساعت پورے جاری دے. سبب د لولو خبرو دادے چه مونږ خلق
 اوسه پورے په رښتیا سره د اخباراتو قد نه دے پیژندلے. خو خیر اوس ورځ په ورځ
 حالت بدلیږی د صبر او انتظار نه کار اختل په کار دی او په همت سره دے ضرورت
 قوی کار ته ارمیدل په کار دی. څومره پورے چه د پښتو ژبې تعلق دے په هغه
 مونږ د افغانستان د روڼو نه ډیر کله مند یو. قوم د پښتون، شبه پښتو، رسم
 رواج دے واره د پښتنو ولے بیا هم د لیکلو کار دے په فارسي ژبه کښ دے. کم نه
 مونږ په دے امیر چېرې دے نه پوهیږو. امید دے چه دے طرف ته ډیر رڼا
 اوشی. د افغانستان اخباراتو ته "امان افغان"، "اتحاد مشرقی" وغیره. په کار دی چه د
 ښه دی خوا ته راوگرځوی. دا به داسه کیږی چه کله ناکله دا خبره څرگند وی
 که چر څوک په پښتو کښ مضمون شائع کول غواړی نو مونږ به دے ضرورت اخلو
 په اخر کښ مونږ د پښتنو او د پښتون اخبار د ترځے او خپراز دے د پاره
 دعا کوو او قوم ته وایو چه که نور څه نه وی نو کم نه کم په شاباسی ویلو رات
 ستړی نه شی. ۹۹

رښتیا دی

(د افغان صحرائي نه)

چا چه خپل قد په خپله او که کله
 خدا هم نه بدلوی حال د هغه قوم
 په کوشش یو د خپل یار دین حاصل کړه
 ته که نن هم هغه یې چه څنگ پرون د
 داهنر د دولت د پاره بس دے
 د هغه سړي په حال ژر به کار ده
 ستاره د هغه قوم په عروج شول
 چه څوک نه بدلوی خپل حالت په
 په تقدیر او سپاره بل پاتې محروم
 نو افغان ماته ستا صبا معلوم
 د امل په نیم خرڅ چه د کوم کس
 چه پنځه دے امل او خرڅ لږ

د آزاد ياغستان سر ته د خير وى

په تېر شوه مارچ کښ د لارډ رانلډ شې د مشرۍ لاند د ايست انډيا ايسوي ايشن يوه جلسه وه. په دې جلسه کښ چه کوم وينا (تقريرون) شوه دى هغه د لوستو قابل دى چه تر نه د ياغستان پښتانه څه عبرت واخلي. اگر که عام طور د شاه امان الله خان د لوسته همتي او د خپل قوم د پښتون ولې د ترقي او خوشحالي د پاره د خپل طاقت نه زيات کوشش کولو تعريف شوه دې ولې بيا هم د افغانستان خلکو ته حوله شوه ده چه تاسو ازاد همونډ د لاس يئ. او همونډ احسان درلړه منل په کار دى. دا فيصله د افغانستان خاق او خاصر نادر خان، علي احمد خان او د هغه په وطن قربانيدونکي لنگري بڼه کولې شي چه ايا افغانستان څه رنگ ازاد شه. همونډ چه د کوم څيز فکر اختي يو هغه د دې جلسه د مشر د لارډ رانلډ شې تقرير دې. د خپل بيان په شروع کښ هغه ويلي دى چه د افغانستان اوسني ترقى د حکومت هند سره په بڼه تعلقاتو ساتلو کيدې شي. بله دا که چر د برطانيه عظمي دا حکمت علي صريح وي چه افغانستان د حکومت برطانيه د يو بل او د يو بل زور وړ طاقت په مينځ کښ يوه پوله وي نو دا خبره هم هيږول په کار نه دى چه د افغانستان او هندوستان په مينځ کښ يوه بله علاقه هم شته دې چه په کښ هېڅ قسم باقاعده حکومت نشته. د دوى په عقله کښ دوه خبرې دي. يا چه ورسره د دوستۍ تعلقات وسالې شي او يا د خپل ځان سره شامل کړو. وي و چه ځا په داځې کښ بهتره خبره به دا وي چه دوى د ځان سره شامل کړو. ولې چه کوم ځا په کښ تهذيب او جهالت سره په دغه شى هلته جهالت له ميدان خالي کول په کار دى. او زر يا پس به همونډ مجبور شو چه خپل سرحد په افغانستان ولگوي.

د پښتون لوستونکي په خپله د دې بيان په غرض پويده شى دې د "تهذيب" او د جهالت سوال د دېرو ازادو ملکونو هونه ورانه کړې ده. اوس د عزيزو پانستيانانو وار دې. ځا په دې خير کړى. په داسې سخت وخت کښ خپل ځان پېژندل په کار دى. منل دې چه د زور وړ نه يارې يا غلې په غلى کيدو خوځښت نه دې

چه خلاصه وشی - البته په لرې والی کېنځه د امید نښه ښکارېږي. د لرې والی دا مطلب نه دے چه وطن پرېښودے شی او چرته بل طرف ته هجرت اوشی - بلکه دا چه ځان له د سر سورے په کار دے چه په وقت د تکلیف کېنځه د سار صورت جوړ وی - ځان د وکړی چه افغانستان د ډیر عمر پورے آزاد او په ترقی وړی اوسیدونکی د افغانستان څه جلد بیل خلق نه دے - که په غردی که په سید قول د یو بابا اولاد دی - غم ښادی مړی جواک - پټ برېښدے وایه سره یو دی نو دغه نه به بل ښه "سرسورے" کوم ځای کېنځی - دا خبره منلې ده چه د افغانستان خلق ډیر دوستو دی - دے آزاد خودی که نه - ولې د هغوی د آزاد دے نه محروم شی ؟ دا "اورے سترگه تهذیب" یو ځای مړولے شی - داسے "هل من مزید" د خلای ورکه کړی چه په هیڅ نه بس کوی - اصله خبره داده چه د تهذیب او د انصاف تپه ویل هم یوه سوداگری ده - عاقلان په خپله پر ډیر ښه پوهیږي

د بل ملگرے، ځان نه لرے

د پردو سره په توله لاره مل شے
د خپل رور د سر د پاسه قدم کېږدے
د اغیارو نه قربان مال و دولت کړے
توله ورځ په دروغو باندې ښخوند کړے
په لمسون د چار بد بخت، لیونے شوے
ته د بل د کور په څه څوکیداری کړے
نن موبیا په سر منځته ده پوهیږو
هر سر په خپله وله خسته ښکاری
رتیبان د هیڅ په قدر نه پوهیږي

په خپل کور کوڅه د ځان د پاره
د غماز د ښپو د لاندې لکه یل
په خپلوانو باندې شنې لکه د تل
حق کو یئ ورتنه په روغ ژبه لال
چه د رور په کیدو سم لکه د شل
په رنډا ورځے خپل کور مال کېنځی
غله غله د غماز سره چه بیل
د پردو په ډله ولے کوونکے غل
څه به خوند کړی د یار د غم اذیل

(سرخند)

میا احمد شاه بیر ستر شاد

له ليه

گورنمنټ مېډل سکول چارسده

هلکان د مړه کوي، استاد نشته

مونږ ته معلوم شوه ده چه د محکمہ تعلیم مشر (ډاکټر کشر) د چارسده مېډل سکول په رايه بک کښ حکم ليکله ده چه په پنځم جامع کښ د د نوي هلکان نه زيات نه شي اختلې ځکه که چر هلکان زيات شي نو گورنمنټ بل استاد نه شي وړ کولې. بڼه انصاف دے د نظر له شئ نه پوهېږو چه څومره دلته څوونډ سرکار هم څوونډ په پيسو څوونډ بال بچ د پاره د چارسده په تحصيل کښ قائمې کړې چه د استادانو خرڅ نه شي پوره کيدے. کم نه کم څوونډ پيسې چه دے تعليم د پاره څوونډ نه اخته شي هغه خود څوونډ په هلکانو خرڅ کړې شي. اميد دے چه دے طرف ته به توجه اوکړې شي او دا نقصاني تيد به زړ تر زړه لرې کړې شي. مونږ په انتظار کښ يو.

د صحت ساتلو بهترين قاعدے

۱. صحت هغه لومړ دولت دے چه په تلوځي راتلل گران دی. د زندگي مړه د بدن په ابادت ده. د امریکې د راغونډو ریاستونو (ریاست هائ متحده امریکه) په یوځای کښ ډاکټرانو د صحت د صیج سالم ساتلو او د زور والی نه د لچ کیدو د پاره یوڅو خبرې خولې دی بعضی د هغوی نه دا دی :-
- (۱) د ډوډی په وقت او بعد د ډوډی نه ډیرې اوږه څکې په کار دی
- (۲) ستومانیا نه تنبیدل او آرام پيسې کوزیدل ضروری ده.
- (۳) کم نه کم هره ورځ اته گینتې خوب کول.
- (۴) د لویو اندامونو روزانه کثرت کول.

د قسطنطنیہ قلعہ کی افتتاح

محمد دوم (۱۴۵۳ - ۱۴۸۱)

یہ ایشیائی غارت خانہ محمد اول ہم د قسطنطنیہ فتح د پارہ یوہ قلعہ جوہ
کوتہ وہ چہ پہ نوم د قلعہ د اناطولیہ سرہ مشہورہ وہ - چہ کوم وقت محمد دوم
پہ تخت کیناست نو ہنہ ہم د دے بنار د اختو پہ نیت ملا و توالہ او د دے غرض
د پورہ کولو د پارہ پہ یورپی غارت خانہ باند یوہ قلعہ بنا کرہ یو زر کلکارانو او یو
زر مزدورانو پہ کبی کار شروع کہ او پہ دریو میاشتو کبی نے اخر تیارہ کرہ - پہ
لویو لویو برجونو باند لے لے توپے سورے شوے او خلور سوہ سپاہیان ہم
پہ کبی مقرر شول او حکم او شہ چہ د ہر تیزو کی جہاز نہ د محصول اختہ شی
د بنار قلعہ دی پہ ۷ اپریل ۱۴۵۳ کبی شروع شوہ - قسطنطنیہ درے کوہ
پرتہ دہ - دو طرفو تہ نے او بے دی او یو طرف تہ اوچہ - د بنار د سائے او
او د پچوالی د پارہ د اوچے اہج تہ یو برج دیوال او ورسرہ یو خندق چہ سل
ختہ پلن وہ تیار کرے شوے وہ - د اوچے محہ پہ او بدوالی ۷ میل دہ - بادشا
قسطنطین د فوجی کار د ویش نہ بعد د قلعہ د باہری دیوال د ساتھ د پارہ
پہ چیلہ لاپ - د قلعہ دی پہ رومبو ورہو کبی یونانی فوج بہ خندق تہ را
کوزیدہ او پہ ترکیانو بہ نے اپے کوہ - ولی دیو زر ورتہ محلوہ شوہ چہ دا
ستم کار زیات نقصان رسونکے دے - د دے نہ دوستو هغوی د قلعہ پہ دیوالو
پریوتل او گھنہ خاے نہ بہ نے پہ غشو نیزو، توپکونو او توپو سرہ پہ دینہ
باند گذارون گذارون کول - بل طرف تہ ترکیانو د خندقونو او کنہ روو وغیرہ
نہ پناہ اختہ روو ورہویدل - د سلطان چیلے توپے چہ پہ ہنہ وخت سرہ
دیرہ مشہورہ وہ، او دودہ و نورو توپو د قلا پہ دیوالونو باند خولے وگولے - او
دارنگ نورو ورو ورو توپو پہ چیلو ہیتناک کر زھر سوہ د قیامت میدان ساز
کہ او پہ کمزور د خا یو باند نے ماتے کلہ کرہ - ورسرہ ورسرہ د اور د لمن د لاپ
ترکی خواتن - تہ بہ طرف وروان ورو حتی چہ د خندق غارے تہ ورغلے

د خندق د ډکولو د پاره ئې ونې غځې، کاري بوتی په یوبل اېنار کړې. سر
ورکولو ځوانانو یوه داسې هله کله جوړه کړه چه کوم خلق وړاندې یا کمزوری
وو هغوی به خندق ته غوړیدل او د سترګې رپ کېن به د خاورو لوټو لاند
بنځ شول وائی چه په دې وخت کېن مړګ د ژوندن نه زیات په کار وې چه خندق
زړ ډک شوې وې. هم دا وجه وه چه د "مور ځامنو" پر خپلې سینې اچولې وې
د کپړونکو کار د خندق ډکول وې او د کپړ شوو خندق پاکول یوه ورځ
د "تغابن" جوړه شوې وه. د دې نه علاوه سلطان محمد نورې طریقې هم
اختیار کړې. لکن تر کومې پورې د اوچې او د لوندې دواړو نه اېه شوې نه
وې د ښار اختل مشکل وو. د بندر د طرف نه حمله کول نامکنه وه ځکه
چه په هغې طرف لولې لولې جهازونه په څوکې ولاړ وو دا خوف وې چه
چرته دښمن د دریاب نه سمخته حمله ونه کړي. په دې سخت وخت کېن خلیفه
محمد د خپل عقل نه کار واخست یو عجیبه تمجوز ئې اوکړه:-
د باسفورس د اېونه ئې خپل سپک جهازونه او فوځي سامان په
اوچې باند د بندر پورتنی لولې حصې ته اورسول. د دې دواړو ځایونو
په منځ کېن لس میلې فاصله ده زلمه ټوله لوړه ژوره ده او ځای په
ځای په کېن ونې غځې ولاړې وې. عقل-حیرانو لکه خبره دا وه چه په اوچې
باند د جهازونو د بوتلو د پاره ئې تختې وپړې کړې او د پاسه ئې د کلا
او د ډګرو ویلې کړې وازدې واچولې چه د جهازونو په رابڼو کېن اېانتیا
وی. دا جهازون او کشتی به سر د شاپاسی او د "آلا آلا" د لغو په
منځ کېن رابڼکې په هرې کشتی او جهاز دوه دوه چلونکی ناست وو.
بادبانونه ئې باد ته خواړه کړي وو. په یوه شپه دنده دنده په غر او په
سمه باند یوشان اوختل او په صباؤن کېن واره جهازون او کشتی د
بندر په اېو کېن پرتې وې (دې ته د قوم د پاره ځان ورکول او صدقه
کیدل وائی، میانډې د کښینې او داسې ځامن د راوړې) د دې نه پس سا
په اېو کېن د جالو پوړی تیار کړ او له دې نه د

فوج سره ڌ اندر پايو او ڌ نورو وړو جهازونو ڌ قلعہ په کمنه وړو ځايونو ڌ قیامت ورځ
 جوړ کړله هم دا قلعہ ڌ خاتم شروع وه تر څلو پښتو وړو پورے دواړو طرفونو ته ڌ بهادر
 او ځوانان په میدان کړم وه وے او نه شوه ڌ يونانيانو قلعہ بند فوج ڌ برم پرېون
 دواړو مخين په ښے حمل وے. تر څو ڌ قلعہ برجونه بښل کړل او ځان په ځان په کښ
 کوون جوړ شول. يوناني فوج هم بے زوره شوه. قلعہ ورځ په دے غوبل کښ تپو شو
 ڌ شپه په راتلو سره قلعہ قلاری شوه. بله ورځ وختي سحر بغير ڌ څه کش کړپانه
 ترکيانو کوته پورے کړے. ڌ سمنده او ڌ اوچ نه برغه حمله اوشوه. ځوانان وو چه تر پايو
 ځوانان وو چه مرگ ته تر غاړه وتل. ترکيانو او يونانيانو يوشان حتی ڌ بهادر ښے لوان
 وے کته او بائلات ڌ قلعہ په اختو باند وه او بغير ڌ دے نه فيصله نامکنه وه دے
 ڌ پاره ترکيانو ڌ څپلو توپو څو ڌ قلعہ ديوالونو ته سمے کړے نتيجه ښے دا شوه چه ڌ قلعہ
 برخ ديوال ڌ زمکه سره سم شوه. وے بيا هم په قلعہ باند ورختل ضروري وو اول ڌ
 مور څو ځن ډډه ډه ډه غشو او ڌ گولو ڌ باران په مينځ کښ توره په لاس يو برج
 ته وراوخت. ديشو نورو ځوانانو هم ورسه ملا وتړله ڌ ډيرو پرزولونه روستو ځن
 او دولس نور ځوانان په کاميابه قلعہ ته ورواړيدل دا اوړيدل څه وو چه ڌ
 نورو ترکيانو ورپه يو غر شوه او چار چاپيره ښے په قلا باند دانورے کړے قلعہ نه و
 بحر وه سرونه وو چه ډوړيدل. ځوانان وو چه غزیدل ڌ غوبل ڌ مينځ نه ڌ قلعہ
 اواز اوړيدے شو چه څوک عيسائي ښته چه سوپريکري هم په دغه غوبل کښ اڅو ښے سره
 او اڅر کار قلعہ ڌ ترکيانو لاس ته راغله.

(ميان احمد شاه)

ضرورت

"پښتون" ڌ پاره ڌ يو داسے ترجمہ کونکي استعصار ضرورت دے چه له انکه
 عربي، فارسي، اردو نه په پښتو کښ صفا او ساده ترجمہ کولے شي. ياکم نه کم
 کړن ښے نه څر ناڅا صحيح او خوره پښتو راښته شي. ڌ تنخواه فيصله په ډېر
 اړين ديتر پښتون پښاور.

زمیندارانو ته خوشخبری

د گونگتې علاج

”محکمہ زراعت پنجاب“ د هغه گونگتې په عقله کښ چه کوټ په سپرلی کښ په خټکو، بادرنکو، هندوالو، کدوالو، نرد، باتینکرو وغیره باند لکي، د تحقیقات نه نه دوستو یو څو خبرې دیر د فائدو ملو کړې دی امید دے چه زمینداران به تر نه فائد حاصله کړي:-

والی چه گونگتې په پلنځه کښ ځانون چرته په اوچو پانړو، زیلو کښ پټ کړي. هرکله چه سپرلے شروع شي او بوتی زرغونه شي دوی ورته وراوخیږي او په خورک ۷ لاس پورے کړي. د بوتو خوا ته په لوند زمکه کښ زیرے اگے واپس د اگو اچولو میعاد ۷ تمینا درے میاشته وی د اگو نه زیرجن پچی راووتی او د بوتو په جرد او پانړو پورے ونځلي. په لب وقت کښ بوتی سرے کړی او میخونه ۷ دیر کړي په څوارسو ورځو کښ دوی کامل شي بیا دوی بوتی پریددی او په زمکه کښ ننوځي په یوه هفته کښ پوره گونگتې شي. رنگ ۷ سورجن وی او د چیتر نه د بادرو پورے پنځه ځلے پچی اچوی. له چر په وخت سره علاج ۷ او نه شي نو بیا دیر دیر زیات نقصان رسوی.

کوټ گونگتې چه د سپرلی په رښو ورځو کښ ښکار شي هغه دیرے نقصان رسونکي وی او بیښانه دیرے اگے او پچی اچوی.

عام طور زمینداران په بوتو باند ایره نولی. فائد ۷ دا وی چه گونگتې څه قدر د نقصان رسولو نه لاس اونیسی، ولے چه هڅوی ایره نه خوښه وی لکن دے نه پوره پوره فائد نه حاصلیږي که چر د ایرے سره لب شان د خاورو تیل یو ځای شي نو د هغه د بد بوئے نه گونگتې لرے لرے تبتی. د ایرے سره اوچه چونه او د ټاکو میده پانړے یو ځای کول پکار دی. د سربکونو میده ریک هم فائد منن دے که چر د ایرے سره کلې وډ کړے شي.

ایره یا دا نور سره کلې شوی څیز د ایره د ایره دی او

په خوله باند ئې يو نيرے مهين زيروکے تهل غواړي او بيا د بوټو د پانزو د پاسه لږ لږ خاوره دورول په کار دی. بل علاج دا دے چه په اوائل کښ کوکلتې ونيوې شي او مړے کړے شي. دا هغه وخت کيدے شي چه کوکلتې ډيرے لږے وي. کښ نه رږ په کښ ډير دے.

(ميان احمد شاه)
پيرستر

پښتون اخبار

نن په لس کښ م اخبار دے د پښتون دغه فال د پښتو د نیک بختۍ دے هم خا اوان پوره شه د عمرو نو هیشه به چپه خوله ناست وم مجلس کښ يو او بل په مونږ کول به اوازونه خوک خبر وو چه پښتون په دنيا شته دے په اصلی فطرت لږے شوے دے وطن کښ طبیعت کښ چه د دوی څومره کلون د که په خاورو کښ پراته دی هم سالم دی روغ کنډک وه چه د شپول دننه پروت وه نه په سمه ژار چا دوی وو روان کړی چه اواز د څو کيدار نه وی لښکر کښ په اواز باند قومونه پورته کيږی چه لغوه د تکبير پورته شي وطن کښ اوازون په اخبار کښ پورته کيږی قوميت په سرایت اوکړی په دوی کښ

چه پښتو کښ د هغه دے هر مضمون چه اخبار د پښتون ووت همايون هم به حال د پښتو شي دگر کوڼ د خيال جوکے م لکيا وے په لږون هم ايتے د پښتانو به شو کارتون ازاد اوسې د ايشيا منچ کښ مامون تمدن د دوی ساده دے هم ژوندان داسه نشته د بل قوم دومره کډون په باران سالم تخونه شي زرغون خو پښ شوي پر سم نه وه چرته شکر نه د دوی وه چا راوسته پيوستون په هغه لښکر دښمن کوی شپږون که پيداشي د اواز خاوند پښتون بيا اودريږی هغه خاے کله ملعون تش د خولے اواز د لارے نه شي خورون د بل پښتون به اوکړی خپل

خادم شعر به هم هله ښکاره شي
پښتانه د اخلی هر پښتون

رائے

دَرائے ته مطلب نه رائے بهادر دے او نه رائے سينا چاسنجه چه جناب سرجان سامن
 په اب دتاب باند خيمه زن دے . بلکه دَرائے نه مطلب او مقصود دَخل وند کريم هغه عظيم الشان
 بخشش او عطيه ده چه په هغه باند دَ انساني عروج وکمال دَ اصلاح او رهنمايے او دَ
 امن و امان انحصار دے . که چر دَ بخشش نه برطانوی پارليمنت مستفيض وے نو هغه
 به دَ قيامت تر ورخے پورے هم دَ کميشن دَ راليپلو نوم اخته نه وے . دَ کميشن په راتلو سره
 عزيزانانو دَ کاندارانو خپل دوکانون دَ ذرپه دَ خفکان دَ خولو دَ پاره بند کړ . الغرض دَ اباد و
 بناردون نه او دَ روغدارو دوکانون نه مرستان جوړ شوے وے .

خومره چه مونږ ته ياد دی . رائے دَ فکر دَ هغه قوت نوم دے کوم چه انسان په
 انفرادی او اجتماعی حيثيت سره دَ اعلي نه اعلي مشوره او صلاح ورکوي . اودا هغه قوه
 دے چه دَ ده دَ کمي ياد غلط استعمال په وجه سره سرپه بيا دَ معجون فلاسفه محتاج او دَ
 يوناني دواخانه دَ در سائل شي . په انفرادی حالت کښ رائے ته هله تقويت حاصليري
 چه دَ انسان په دماغ کښ پوره اعتدال او اعلي تندستي موجود وي . په اجتماعی حالت
 کښ دَ رائے صحت هله تسليم کيدے شي چه افراد ياد يو قومي مجلس تابع وي ياد يو
 منظم حکومت زیر احتساب وي . برخلاف دَ دے چه دَ چا په صحت او په دماغ کښ اعتدال
 نه وي دَ هغه رائے دَ ديوال دَ سوري نه زيات وقعت نه لري بلکه دَ متزلزل طبيعت
 دَ خاوندانو دَ په مصداق دَ په کرځ کښ ټوله په کرځ کښ ماسه هيچ درجه نه
 لري . او نه په يو رائے باند قابو موندکے شي . او نه دَ هغوی دَ رائے استحکام وي . هم
 دارنگه دَ غلام نومونو دَ رائے حال دے وجه دا وي چه نه خو په هغوی څه دماغی روشنی
 دی او نه دَ خپل قومي حکومت زیر احتساب وي .

دَرائے دَ استحکام او دَ مضبوطيا يوه ښه ذريعه . " " " تربيت
 دے مگر دَ اعلي تعليم نه دَ هندوستان

بو تو د پانزو د
 ل کښ کوکښه ونيو
 د لږه وي کښ
 ن احمد شاه
 بيرستر

دے هر مضنون
 ووت هياون
 شي دکر کون
 دے په لږمون
 شو کارتون
 کښ مامون
 هم ژوندان
 د کښون
 زرعون
 وې چرته شون
 ته پيوستون
 شينون
 د پښتون
 د ملعون
 نه شي ستون
 د خپل خون

نتیجہ صرف دے ڈیے زندہ کول یا دے انگریزی مشین پُر زے سازیدل دی۔
 برخلاف دے دے نہ دے کومو خلقو چہ خپل قوی حکومت نہ وی دے هغوی دے رائے
 استحکام لوی او نہ تھے وقعت۔ هر فرد بشر دے باران زندہ چیلو په شان دے یو بل دے حال
 خبر یو یو خوا بل بلخوا زہ۔ نہ چر عروج حاصلوے شی نہ متفق کیدے شی او نہ دے
 جامعیت جاہ زیب تن کولے شی۔ الغرض په هغوی دے بغیر دے افتراق نہ بل شے دے طے
 شی۔ لیکن تاسولر جامعہ ترکی یا جامعہ ایران ته دے کورے کوم خائے چہ دے مصطفیٰ کمال
 او رضا شاه په یو اواز باند دے هغه خائے لوئے دی رائے خلق بغیر دے تھے قسم دے تردید
 نه عمل ته فوراً تیاری بی او خپله علیحدہ رائے هرگز نه قائمه وی۔
 برخلاف دے دے نه هندوستان هم یو ملک دے چہ په دے کین ۳۳ کروڑ نفوس
 دے بی مهار اوبس په شان خان خان له روان دی هر یو مختار دے خونہ ی خپله ده کی
 په کانگرس کین داخلیدی که په مسلم یک کین که په جمیة العلماء کین که په هندو مہاسا
 کین که په تلو اعتراض کوی نو هم احتساب نشته او که تر اعتراض کوی نو هم۔ پس دے
 دے اختلاف رائے اسباب دا دی :-

۱۔ ہیچ قوی احتساب او سزا نشته چہ دے هغه دے خوف تمام قوم صرف په یو مرکز
 راجع شے او صرف دے هغه تابع وی۔
 ۲۔ صحیح تعلیم او تربیت نشته چہ هغه قوم په یو متحد مرکز باند دے دوام دے پارہ
 قائم و ساقی۔

۳۔ لیڈران یا رہنمایان به ذات خود هم متفق او متحد نه وی۔
 ۴۔ دے قوم صحت دے اعتدال نه ادریدے دے او دے متواتر امراض په وجه دے هغه
 دماغونه دے یو عضو معطل نه کم نه دی۔

۵۔ کوم خلق چہ صحت مند او تعلیم یافته او صائب الرائے دے دے احتساب یا دے سزا
 عدم موجودگی په وجه دے هغوی رائے هم داسے تھے اعلیٰ او قابل قبول رائے
 نه ده۔ بلکه په بعضو موقعو باند غلطه ثابتیدی مثلاً دے هندوستانی رہنمایان
 دے دے چا دے دوی په اعمال باند تھے گرفت نشته۔ برخلاف
 یو سړے پیل شے چہ دے هغه دے رائے

قومی ترجیح نه شي کيدے۔ يا د هغه رائے په يو پهلې کښ غلط دی نو هغه بسا اوقات د آزاد خیال افراد د لاسه پيوند ځاک يعنی هلاک شي۔ لیکن په هندوستان کښ دا قسم غلط او کمزور دیر زیات موجود دی۔

د نپولین بونا پارت په نسبت يو پخوانی مولوی صاحب فرایلي وو چه هرکله به هغه یوه خپله رائے ظاهرول نو په میدان کښ به ودریدو دواړه لاس به شته په ملا کښودو۔ سب به شته سینه طرف ته ښکته کړ او په غور و فکر کښ به مستغرق شه پس له دے نه چه به هغه کوره رائے قائمه کړه په هغه به دیر په سختی سره عمل کړه۔ مگر د ونيائے انسانیت مصلح اعظم حضور اقدس صلی الله علیه و آله وسلم فرمایلي وو هرکله چه تاسو خپله رائے قائمه کوئ نو بیا د عقلمندانو رائے هم معلوم کړئ۔ د دے د پاره چه ستاسو د خپل رائے په استحکام او په اصابت پوره پوره یقین پیدا شي او صرف دے ته اصطلاح کښ "مشوره" وائی د حضور انور د دے ارشاد نه دا هم متاویبی چه "رائے" د خومره اهم او ذمه داره قوت نوم دے۔ چه د دے د پاره د دومره اهتمام ضرورت دے۔ برخلاف د دے نه د هندوستان یو کم عمر کم علم او نادان طالب علم هم په کانگریس کښ رائے شاملوئ شي او خپل محصر متأثر کوئ شي۔ که څوک په اخبار لوستو پوه شه نو کویا هغه د رائے د ذمه وارو نه پوره پوره آگاه شه لیکن رښتیا خبره خو داده چه د هندوستان د اجتماعی تحریک د بډایي یو لوی سبب دا هم دے۔ چه هر یو بلا تامل رائے شاملوئ شي۔

(په بله پرچه کښ)

د اسمان خلق پښتون ته په زیر کوری

دا خپسته سپور دے او دا بے شمیر ستوری
دا په دو دو چه د خدای په حکم شوری
دے خاورینه زمکه کښ د هغه دی لیدی
چه اسمان ته دے کړه شام دے خوا کوری
خدای د وسایلي

نور محمد

یو هنرمند پنجه او خوار میره

قصه کپړی چه خوشیدی نوم یو غریب عاجز پاری وه چه د یوبل غټ سیت سره په پنجه روپه میاشت لیکرو وه. او د هغه د دکان مخه به د جارو کوله. خو لنډه داغه چه په څه ډیر غریب او ذلت کښ پروت وه. د ورځو نه یوه ورځ وه چه نمانام وخت کښ ډیر خفه دلکیر کورته داغ. او په یو شیدلی کت کښ بوری بوری پروت. پنجه تر نه پوښتنه اوکړه چه ولې نن دومره خفه درماند پروتې نه څه خبره نه څه اتره خو داغ او سرکوبه په کت کښ پروتې. خبر خو دے ناچاقه خو نه ټی. خوشیدی اویل چه نه ناچاق خو نه یم مگر خفه ضرور یم. او له حد ډیر دلکیر یم. ځکه چه ته کوره ورته خوښ قول روڼ تر بوران د ډیر مال دولت خاوندان دی او مونږ لغړ لغړ برید درماند د نورو لیکرو کوو او سپورے ستنه وړو. لکه نن چه حاله لاس صرف د خور او تش کلاس مات شونو مالک دومره ورتم و ټی و هلم او لا د تنخواه نه م زیاتی څلور اړی او وځلے. او سپور و ټی خو چه خپله و ټی.

پنجه :- زه څو له قول عمر نه تاته لغړ و هم چه خوښ د پلار نیکه اصل نسب سوداگری پیښه ده. ملازمت نه دے خو ته نه منی او لا قهر دوپ ځکه څوک راسه زیاتی اوکړی خو خپر زه به بد نه خوښوم او ښه به اوکړم سرے به د کرم خو که ځا په خوله عمل کوے. څه لار شه د بازار نه د یوے روپه رینیم او د یوے روپه توکے راوړو او د پیسے ستن راوړو.

سرے ملامت وه په صلح او په کوزو سترگو بازار ته لاړ او خپل شوی خیزونه ټی راوړل یعنی صرف د یوے روپه رینیم د یوے روپه توکے د پیسے ستن. او خپل ښه ته په مخ کښ کینودل او ورسره دا خبره اوکړه چه مونږ د لږ له نه مو مو ټی. ااته په پښلونو رینیم لکوے.

تلی ده. یقین ده څه پرواه ټی پر بنا کړ چه عوذا مارې خلق ټی.

ک

اونډ

میزون آجی۔ نو چہ هرکه داتار شه۔ بیا ئے خاوند ته اوئل چہ نه لار شه
 او دا په بازار کنی خرخ کره او په هرڅو چہ خرخ شه د وارو روپو بیا رینم او یوکی
 راوړه۔ خورشیدجی بازار ته لار او په لس ووپئے خرخ کره۔ د سو ورو ئے ټوکه
 رینم راوړل نو د هغه نه ئے بڼخے دیر اعلی قمتی کت خادر (بیلا کور) جوړ کړئ چہ
 هغه په بازار کنی په دوه سوه خرخ شه خوند دا چہ په دے شان غریب
 ورامنه خورشیدجی په میاشت دوه کنی د شپږو اتو سوو روپو مالک شه او یو
 ورکوئے شان دکان ئے پر پانسته او په خاے د پردے ملازمت تابعدار ئے د خپلے
 روزئے خاوند شه او د خپلے قابلے بڼخے د هنر په برکت نن د خورشیدجی په لمنن۔
 پیرس۔ بولن۔ نیویارک کنی د کروډو روپو یوه یوه کوئی ده۔ او د عیش۔
 عشرت آرام ژوند تیر وی په چرچو سردے۔ ع کپ کمال کن کمزیر جهان شوی۔
محمد شاه۔ خیال۔ کاکاخیل دکرده

نوع، زره

دا بیتونه د هغه وخت دی چہ یونانیان د انکورے دروازو ته پراته وو
 او بیا مصطفی کمال د تورے په زور وزغلول۔ د پُستون لوستونکو ته پیش دی

په درے بڼخے ولاړ وه دین د قسطنطین انکوره کنی ئے سبق زده کړه د والتین
 ناگیا د انکورے انکور تراده شو رسته دار دے د لومبرو قسطنطین
 اغاخان ته ولایه ولته بیعت په کار دے د سندکانو مخکنی نه وهی څوک پین
 ه افسوس چینه د تیلو شولے وچے لاس جارچ چہ په دو یورو ورته پین
 په افسوس سره کوزن نومونه اخلی د شیراز، تبریز، د مرو، د قزوین
 بے ائین زلمه کومه چہ یا دیسوی که خدایه کاندشی ائینه به په ائین
 کوم قهیر کنی ایکتر امان الله دے پُستون ته به یوکل او بڼی سین شین
 که غیرت د پُستون داغ په جوش کنی دین
 چہ راحت دعا د فتح او غوښتنا

قوم نه دوه سوالونه

(د ميان کړي يوه خورم)

په ۱۵ د فوري سنه ۱۹۲۰ جناب خرافغان صاحب جوړو کلي ته تشریف راوړي و. مونږ ته معلومه شوه چه دوی د اتمانزو نه یو پښتون نوم د اخبار جاري کوي. د دے خبر دے په اوسني سوه موندنه د پښتو خوشحاله شو چه موند به هم و دنیا له حال نه څه ناڅه خبریږي. موندنه غریبانان په ژوند د موند په حساب یو. که د دیوال نه آخوا نه دنیا ورانه شي هم تر نه موندنه نه خبریږي. دا د پښتون په خپلو لوندو لوی ظلم دے چه اول خو دوی لوندو ته تعلیم نه ورکوي. بیا که چر یوه نښه په کښ د تور ټکی نه خبر شي نو هم د دنیا د حال. د قام د حال د ملک او د اسلام د حال نه نه خبریږي ځکه چه موندنه پس د قرآن شریف ته د پښتو یو څو کتابونه ویلی وی. نو بغیر د پښتو نه بله ژبه موندنه له نه راځي. او په پښتو کښ هیچ اخبار یا رساله نشته. پښتون یو لوی قوم دے. لیکن د پښتو خبره ده چه د دوی په خپله ژبه کښ یو اخبار قدر هم نشته.

د خپل قام ته د ټولو لوندو د طرف دوه سوالونه کوم اول سوال م داده چه موندنه تاسو نه کالی نه غواړو. بنارس او سوچه پښتو نه غواړو خو موندنه د پاره د پښتو اخبار جاري کړي. که تاسو خپل بیجا به خوشحاله نه کوئ نو جوړو کلي او پښتو پیرار خوځ کړي او په چند کښ د ورکړي او د پښتو یو اخبار پر جاري کړي. دویم سوال م داده چه جوړو د تعلیم څه انتظام وکړي موندنه له په خالصه پښتو کښ را کړي نورو ژبو ته حاجت نشته. په موندنه خپله ژبه قلمنه ده. ځکه چه د فیریکیانو لوندو خپله ژبه کښ تعلیم کوي او په خپله ژبه کښ اخبارونه او کتابونه کوي. او جوړو ژبه ورته هیچ شته نه بنکاریدي. نو دا موندنه د پښتو په خبره یو نښه د پښتو یو چه د بل قوم په خپله ژبه د پښتو قلمنه ده.

یوہ چتئی

(دَ میان کھٹے بلہ خور)
 موبل چہ خبر شو چہ دَ اُتار دَ دَ پُستو اخبار جاری کیری نو موبہ
 دیرے خوشحالہ شو۔ خدایے دَ دا اخبار زر جاری کری او خدایے دَ ورلہ دیرہ
 ترقی ورکری۔ حُما دَ سبق پوئے ملکرے دَ تلو لو ترو دَ طرف دَ قوم نہ دَ اخبار او
 دَ تعلیم سوال کھٹے دَے نو زہ ہم دَ قوم پہ خدمت کیں دا عرض کوم کہ چرے
 تاسو خیل اولاد لائق غواری نو میند و لہ تعلیم ورکھٹے۔ دَ کوم خوئے
 لور چہ مور نالائقہ وی۔ هغوی هم نالائق وی۔ حکہ چہ دَ پُستو یو متل
 دَے کہ سل خویہ نور شی خویو بہ دَ مور شی۔ بلہ دا خبر کہ ماتہ چا خط
 راولپڑہ نو زہ بہ دَ دریو عزیزانہ بنو پہ نوم پُستون دَ یو کال دَ پارہ
 دَ خیلہ طرف جاری کرم خط دَ پہ دَے پتہ رالپڑی۔
 ز۔ ب۔ میان کھری۔ دَ کھانہ تخت بھائی۔ تحصیل مردان۔ ضلع پشاور

پڑا ہنگ چار
 ہشتنگ

پہ کار عمل دے، پہ کار عمل دے

نوابہ میاں فقار
 عارف نویس

خہ لہ دے فرصت، تردے اجل دے	پہ کار عمل دے، پہ کار عمل دے
پہ بیو پیرے مو، خلیں سولے مو	جوئے عمل دے، راسو مل دے
مال و دولت مو تالہ والہ شہ	خبر پہ لاس کبی دَ کافر غل دے
خان دَ بل کر، مال دَ بل کر	خوک دے چہ والی، وطن دَ خیل دے
تجویز بہ خہ کھے، تشہ خبرے	عمل پر نشہ ہسے چل ول دے
شیخ تسبیح او مصیغہ نغارہ	بے دَ عمل نہ دَ ہر اتکل دے
دَ خدایے پہ ملک کیں ہر خاے پردی	عاجز امت دَ فخر الرسل دے
روح لاس و بیسے وو سترے دَ مسلم	دعا
روئے پرنسے بیا پوخل پہ لاس کہہ	کل دے
زہم سوزیدری، شعلے تر	دے

د سعد زاغلول پاشا حکیمانه اقوال او خبرې

اوس په ملک کېن د سائن کیشن د وجه نه یو سیلاب د انزادې خور
غوږ دے دے د پاره مادا مناسب وکړله چه د سعد زاغلول پاشا مرحوم د
یو خو حکیمانه و خبرو ترجه وکړم او تاسو ته یې پیش کړم چه دا میدان د
هغه د پاره ډیر ښه دے۔

۱- مصر کاله ازادی غواړی. ځکه چه دا د قومونو پیدائشی حق دے. په دې
وقت کېن موږ ډیر ذلیل یو مگر ځوښ د قوم هر یو یو لوی قوم و ځل
قیمت نه نا اړید کیدلای نه شی.

۲- د ځل قام یو خیر رعیت کیدل ځا په نزد ډیر ښه دی د پردی حکومت
او د پردی قام د لاند په یو لویه عهد بانې مقرریدلونه.

۳- ازادی غوښتونکی انتها پسند نه دی. ځکه چه دا د رومې شته دے. غلام
غوښتونکی انتها پسند وی. ځکه چه غلامی د نفس انتهای ذلت دے.
۴- د قوم روح نه د جنگ په قوانینو سره مغلوب کېږی نه په ظلم سره.
نه د دنیا په لویو لویو سلطنتونو سره.

۵- د ملک خلقو! ستاسو د ټولو دا فرض دی چه ځا نگرانی وکړئ. یوازې
سعد ذمه وار نه دے. د وطن هر سره ذمه وار دے.

۶- چه دا وینم نو ځا د خوشحالۍ څه انتها نه وی چه په مصر کېن یو
قام دے او هغه صرف مصري قام دے.

۷- سعد د مرګ نه پس به هم همیشه ژوند دے وی. ځکه چه هر مصری
سعد دے. بلکه د سعد نه زیات دے.

۸- ځا زړه کېن نه حسد دے. نه کینه ده. ځا زړه کېن قوی امان
هیڅ شی له ځا نه دے ورکړی.

۹- خامنه دغه دے د پاره ټویه وی چه هغوی اړتیا
لري.

اقوال او حیل

بیلاب د اندازے خور
اغلول پاشا مرحوم
م چه دا میلان

لشی حق دے۔ پور
ہ یو لوے قوم د

دی د پوری حکم
ریب لو نہ۔

بسی شے دے۔ غلام
انتہائی ذلت دے
نہ پہ ظلم سرور

لوانی وکی۔ یوازے
دے۔

چہ پہ مصر کبھی یو

حک کہ ہو مصری

کبھی قوی امانت

ہو ہوی اناری
لی۔

۱۔ شہر قام چہ خد جمع کوی دی هغه به خواره شی۔ طبع چہ خہ یوحائے
کوی دی هغه به مات شی۔ چہ د کوم شی بنیاد پہ دروغ وی هغه به
یقینا یقینا پیروزی۔

۱۱۔ پہ یوہ زمانہ کبھی ضرورت هیچ قانون نہ وہ۔ نہ پہ یوہ زمانہ کبھی قوت
د حق معیار وہ۔

۱۲۔ هر ظلم پہ چله لمن کبھی مظلوم د پاره خوشخبری او د ظالم د پاره سزا
پتہ کرے وی۔ (الھلال) (ابوسعید - خلیل الرحمن)

جد حقوق محفوظ ہیں

غزل

من یار پنتون کے لئے

محبت م لو غرن کہ، درون یو خوا بیرون بل خوا
پہ گردش کبھی یم اغستے، نلک یو خوا گردون بل خوا
چپ راس چہ م نظر کہ، فوہادیو خوا بجنون بل خوا
چہ م هغه دم فرار شہ، صبر یو خوا سکون بل خوا
دغہ دوارہ تر و ولے، صبا یو خوا پروں بل خوا
لکہ بت پہ غم و سرکوه فنا یو خوا ژوندن بل خوا
سم حاسرہ پرائے وی، کبل یو خوا قارون بل خوا
دایہ مخ حبابہ پیری، جیون یو خوا سیچون بل خوا
دعمل نامہ به بنی، سزا یو خوا بنیون بل خوا
پہ بدن جائے رابکہ، خجریو خوا لڑکون بل خوا
عبث مایہ دہ پیسے کہ، تلالش یو خوا لتون بل خوا
خوہم ہسے رائے بنکاری، مخزون یو خوا یون بل خوا
بہ لدغی چہ م دید سحر یو خوا طنون بل خوا
ن بل خوا

سونہ یم عاشق کبھی قیب یو خوا بلیتون بل خوا
سراسر سرگردان یم، پہ دامینہ کبھی د ترکو
چہ سلطنت و عشق شوم، وزیران م دغہ دود و
ماچہ یار پہ ترکو دید، زہ مقتون پہ ہسے شان شوم
چہ م موتی د لاس پرانت، پکبھی نقد یو د نن وہ
نہ پہ مرو بانی حبابیم، نہ حباب یم پہ ژوند کبھی
زہ عدم لو چہ راغلم، لکہ دوی دی ہسے زہ یم
وقہ سرکے خانا دی چہ ترا دہے شوے روانے
دغہ دوح چہ د انصاف شی، ہر سچی تہ بہ معلوم
دلسوزی حبابہ قتل، هیچ رائغلہ د نو خطو
یار حبابہ زہ کبھی پروت وہ، کہ مشرق کبھی مغرب
کہ بیل و تہ نگاہ کرم کہ نظریہ پروانہ کرم
پہ داستر کبھی د ہنگو، نہ حیا وینم نہ شرم
د دنیا د کار و بار وہ نہ رسی انجام تہ
(عمر دین عمر مرحوم) مردانی

د جنک خبرے خوبے ساعت نے ترچے دے

دیرہ زمانہ تیرہ شوہ۔ کلونو پے راؤ کزیدہ۔ شلمہ صدائے د تہذیب شروع دے۔ مگر حضرت انسان دے چہ ددہ پہ حرص کیں فرق رائے غے۔ د نوے زمکے تلاش دے۔ د توسیع ملک کوشش دے ورخ پہ ورخ نوی نوی آلات جنک۔ مھلک اوزار۔ نوے طریقے۔ نوے پالیسی۔ نوی نوی چالونہ او ترکیبونہ اختیار کئے شی او د سحر و جادو بازار ورسو گرم دے۔ پہ بل باند ظلم کول د سیاست عین ثواب گنلے شی۔ مونہ تہ دیرہ ہنہ معلومہ وہ چہ چرتہ د ایفو خوراک د قوم د تباہی او بربادے او غلامے او محکومے سبب گزیدہ دے چرتہ د خوب۔ دارو قوم د غفلت پہ خوب کیں غور دے دے چرتہ یو قوم د بل قوم برخلاف خیلہ پرو پا غنہ پہ دیر جوش سرہ جاری سائے وہ او چرتہ دے د یو قوم اخلاق حسہ پہ خائے د ہنہ بھیمیت۔ شیطانیت۔ جور و ظلم بے دینی۔ لامذہبیت او بل اخلاقی د افسانے پہ طور دنیا تہ پیش کرے دے۔ اوس سوال دا دے چہ دا ترکیبونہ او چالونہ د خد د پارہ کیسی دے دے جواب مختصراً دا دے چہ نور ہنہ ہشتہ صرف د ملک کیے ہوس دے۔ د مظلوم پہ تہرا د زبرد خوب تہ شی ایفونہ عجیبہ خبرہ خودا وہ چہ انسان د بل انسان پہ ہدو نو آختہ وی نو ہغو تہ ہنہ نہ شی ویلے او کہ حیوان پہ بل حیوان ویائی نو ہغہ تہ پہ حقارت سرہ کئے افسوس دے چہ رومی فعل تہ د تہذیب ویلے شی او دویم فعل تہ حیوانیت۔ اوریدے شی چہ نہ لوے خلق دروغ والی او نہ مہذب قومونہ تکی قوم کوی۔ بلکہ قومہ مہذب قومونہ چہ موجود دی۔ ہغوی ہمیشہ د بنی نوع انسان د خدمت او د راحت د پارہ کوشان دی او ادنے قومونو پہ اوچھول او د تہ پہ شاہ راہ روانول د ہغوی د زندگے معیار وی۔ مگر دا قولے خبرے داسے بلے حقیقت او بے اصلیت دی لکہ د سمند پہ مقابلہ کیں بحر سراب۔ د تاریخ د کونہ معلومیہی حہ نہ ٹوک د مظلوم او و زارے تہ گوری او نہ د محکوم بیقرارے تہ دے کپے سترکے دواہ

دې ترڅو دې

د جنگ عظيم نه پس هرکله چه د مخلوقات الهي په زړونو کې د جنگ نه نفرت
شه او نفرت پيل او د يورپ قومونه هم د قتل و خون ريزۍ نه ستړي شو.
د امن و امان خبرې نه کړې. شاطران د شطرنج د نايندگان قوم په جامه کې
د فريب په سټيج باند ظاهر شول او يو مجلس د جوړ کړه چه هغه ته مجلس اقوام
ويي شي. ظاهراً د دې مجلس مقصد دا وه چه بل جنگ نامکن شي او په دنيا کې
د هيشه د پاره امن و امان قائم شي هرکله چه کمزوري او کم طاقت اقوام خبر شو
نو هغوی ډير خوځياله شو. ملک په ملک د دې مجلس د مقاصد اشاعت شروع شه
او اميد پيل شه چه د جنگ د هيشه د پاره خامه وشوه. مگر خلق هغه خبر ده چه
اوس د پاليسۍ جنگ شروع شه. کوم طاقتونه چه په ډيرو علاقو قابض و د هغوی
ته ويلي شوي وو چه تاسو خپله قبضه پرېځئ. نوی نوی اصطلاحات وضع شو. په
عراق، فلسطين، هندوستان باند حکومت قائم شه او د خلقو په سترگو کېن خاږې وليکل
شو. د جنگ يو فوري اثر خو دا بنکاره شه چه ډيره وينه تويي شوه او د سپر
افلاس و غربت راغی. مگر دا چاته معلومه وه چه دا هلاکت په ځان سره خواږه هم
راوړی. د زار روس تباڼه سره متصل بالشويک پيل شول.

جرمن نقصاني شه مگر د ډيرو ظالمانو رعب و داب دې اوچت کړ او د آزادۍ
روح پيل شه. يو لوی سړاږه دار قوم چې هغه نن ورځ د دنيا په تجارت قابض دے
هغه ځوڼې موجوده حکمران دے. هرکله چه بالشويک د غلام اقوام د آزادۍ اعلان وکړ
او خپله توجه د هندوستان او چين طرف ته راوگرزوله نو چوکې د روس او د
هندوستان په منځ کې افغانستان پروت دے بالشويک خپله توجه چين ته واړوله
او هغه خلقو ته کوم چه شاطران سياست د افيمو په خوراک يو عضو معطل
کړے وه. بيا د خود دارۍ وعظ او نصيحت دې فتور وکړ که اخر کار د آزادۍ جنبه
پيدا شوه اگرچه شاطرانو د فريب و مکارۍ نه پوره پوره کار واخست. مگر کامياب
نه شو. مگر د خپله برباد لاره. چال کارونه نه شه او چينيان تر يو حد پورې په
خپل مقصد کېن کامياب شو. د چينانو کاميابۍ د
گورنمنټ سره د هندوستان خيال پيل

هوم

تر

نهاديب شروع ده. د
دې زمکې تلاش دے. د
ملک اوزار. نو دې طريق
ترو جادو بازار ورسره
ښه ته ډيره ښه مل
او محکومې سبب کې
دې چتره يو قوم دې
ه او چتره دې دې
بې ديني. لا مل هېښت
دا د دې چه دا
دې چه نور هېڅ
غور نه شي ايترو
دې نو هغو ته هېڅ
حقارت سره کړي
مل ته حيوانيت
دې قومونه ټکي لولا
يشه د بڼې نوع ان
وچپول او د تڼيا
خبرې داسې لې
د تاريخ د کتو
محکوم بېقرارۍ ته

سرحدی صوبے پورے جنگی میدان قائم شد۔ دارنگ د نورو قومونو ہم یو پہ بل اعتماد پاتے نہ شد۔ جاپان د انگلستان د سکاپور مرکز جی پہ معاملہ کنیں بدگمان شد د امریکہ او د جاپان جو د اہل نہ تعلق خراب وہ وے چہ پہ بحر الکاہل کنیں ہریو خیل اغرض مقدم کنزل۔ اغرض برطانیہ پہ شش و پنج کنیں پریوتہ۔

ہرکے چہ برطانیہ تہ د امریکہ د بحری طاقت پتہ وہ لکدہ نو خیال لے وکے چہ چہ دوستی ویرہ ویرہ ضروری دہ مگر د جاپان سرہ لے ہم پہ دوستی کنیں فرق نہ راوستہ۔

اغرض د ایشیائی ملکونو د ہمیشہ قبضے د پارہ دا تجویز وشہ چہ درے وارہ طاقتور د عہد نامے دنوے کولو د پارہ پہ واشنگٹن کنیں راجع شول او دیر بحث مباحثہ وشوہ۔ مگر فیصلہ ملتوی پاتے شوہ۔

خدہ مودہ پس د برطانیہ پالیسی د ایران و عربستان د کامیابی دلا بنکارہ کہ یعنی د رضا سجھا د کلینتن سیاحت عرب۔ د قلبی تلہ داتلہ او قبول اسلام یو ساحرانہ او شاطرانہ چال معلوم شدہ۔ د عراقیانو د قومی فوج د بھرتے پہ فیصل الدولتیں کنیں خوشہ نہ کرے شوہ۔ او د فلسطین یہود و نصاری د موجودہ ذلت پہ زندگے ہرگز خوشحال او رضا مند نہ دی۔ اغرض

یورپ زے ست غشوہ وہ دولستان ویک

باکس برنے برد او عہد شومردی

ایشیائی ممالک جو لا پریودہ یورپ پہ خپل کور کنیں ہم د کربہ کمرسنہ پہ شان پیچے نکلو تہ تیار دیے۔ د اتلی وزیراعظم موسولینی د برطانیہ پہ لاس کنیں یو بے الہ کار دہ او د یورپ د یولو د پارہ یوہ اعلیٰ ذریعہ دہ۔

یونان و خلیہ خدہ غواری دودہ سترکے۔ اتلی تہ د قرضے ضرورت وہ۔ واضرہ نے برطانیہ رفع کر اوس چہ موسولینی د برطانیہ د لاس لاند نہ وے نو د چاہ وے۔ د فرائض ہوائی طاقت د جنگ عظیم نہ پس دیر زیات شدہ پہ دے وجہ سرہ فز ورتہ پہ جاپان د امریکہ د نیچے دنیا مالکہ دہ د پیک وار پیچے د تیلو د کوئلہ او د پیچے سکال د جنگ سکرتری د..... ۱۰۵

وہم ونگوہی و جگرکی طاعت و بالزلہ کی بارہ و کیکہ وہ و بظاہر اول و بالہی
وہ چہ و دیکہ طاعت و و لوارہ وہ و طاعتوں پر بارہ و کی کیکہ جس کے یہ وہ
بالہی کیکہ کیکہ و کر و داغ واری چہ و لوارہ طاعتوں نہ کیکہ طاعتوں نہ کیکہ
و ایس او لوہین پہ خاکہ دائیں لہوہ کیکہ کیکہ چہ و کیکہ کیکہ
او امریکہ و قواہ چہ و کیکہ و پان کیکہ وہ کیکہ کیکہ کیکہ کیکہ
کیکہ نہ دیکہ ۔

هر کله چه به کن نشسته ایام کنی د قوتی حریبه د تخلص د پاره به جیوا
 یو کانفرانس مقور شده د هر قوم نمایندگان داخله او فرضی خاک جویه نموده
 روس د نیک دل نائب وزیر خارجه نه هم تپوس وشته نو هغه جویا شو چاکه
 چتر تاسو عملی طور باند فساد و رکول خواری او امن قائل خواری نو عملی و دانه
 کرئی. فوخ لرے کرئی. جهانزونه عرق کرئی. آلات جنگ تیاره گیه او د کله د
 د پاره صرف معمولی پولس وسائی ورنه دا کانفرانس نه لامل فضل و وحشت دی.
 نورو سفیرانو او نمایندگانو چه دا واوریدئ نو په خندا شو او توره نه شروع کړه.
 د مصر او د انگریزانو تعلقات هم مضبوط نه دی طلباؤ بیا نظاره شروع
 کړه دی د انگریزانو پیش کوده شرائط نامنتظر شو. مسر استل جیورجین فرمند
 دے رچه خه رنگ به موجوده پارقی چه دا د سعد داخل پاشا فعال کیده بیده کده.
 تباہ و برباد شی.

دائرہ ہندوستان کنس ہم د قوم قوم نعرے وٹھے شی۔ کانگریس کم چہ د سرشتا
یو نمائندہ جماعت دے۔ د سائنس کمیشن بائیکاٹ وکٹ او د اے ہم فیصلہ کیے دے
کہ چر د ہندوستان پہ سرحد بانڈ جنگ شروع شدہ نو فہ ہ مالی مرد و کرد
اونہ جانی۔ حکہ چہ کانگریس تہ شدہ معلومہ دہ چہ د یورپ تہ نسبت تہ تیشا
کنس د جنگ امکان زیات دے۔ دینے نساو تہ دا معلومیری چہ جنگ تہ کیوری
او ضرور تہ کیوری۔

په تير شو وکونې چه وزيرستان
په ذريعه باند د سرحداو سوله

صرف د اقلام د پارہ شوے دے۔ پہ رزمک کنن یوہ مضبوطہ چوڑے جوڑے شوہ۔
اوس بہ پہ کوہ شوال بانہ چہ یو دیں زبردست غزوے د قبضے تیاری دہ۔ پہ
تیراہ کنن د شیعہ سنی جگہ پہ مخفی اشارات سہ جاری دہ۔ د چترال د دیر

باچہ اود سوات نہ د امداد کاملہ توقع دہ۔
د برما د سرحدات ہم استحکام جاری دے۔

د وکٹریسیان اود کمانڈر انچیف د تقریر نو نہ ظاہری بی چہ پہ ہوائی
طاقت کنن د اضافہ وشی اود ہندوستان د سرحد د مضبوط کوئے شی۔ ہوائی
جہازونہ د لوے جوڑے شی چہ د ہم کوئے پہ کنن پہ کافی تعداد راجی۔ دا تولہ

کارروائی د فارورڈ پالیسی یعنی د اقلام د پارہ پنا دہ۔
د جنگ خبرے خودے ساعت ے ترجیح دے۔

کہ چر جنگ جوڑے شی نو افغان قوم بہ سراسر برباد شی۔ زراعت بہ تباہ
'ابادی بہ فنا شی۔ خلق بہ ہلاک شی ملک بہ کنہا کپڑ شی۔ زہر دار کیسونہ
ہوا خرابہ کری۔ پہ زلہ بہ د وینہ لچتی روان شی ہریو ذی روح بہ پہ خیل
حال کنن تنگ شی۔ خیل رونہ بہ د یو بل سہ جگلیں پیدی۔ پہ دیرو بہ خوش
میندے بوڑے شی۔ د آسمان نہ بہ کوئے وریبی۔ د توپو درزار بہ خلق کانچہ کری۔
د افغان قوم بہ لہ جہان نہ ورک شی۔ خدای د دا ورخ نہ راوی۔

افغانی اقبال

یلخت

زبور

د لالہ مخ دے لڑے لا پہ رنلی
صبر وکرہ چہ پہ بل تار کوتہ کیزددم
کوم جلیل چہ سل جلال ے دی پہ رخ کنن
اے پہ غارہ د باب سوری تہ ناست
تورہ مے ہدہ چہ لا شتہ میدان د
تا تہ واوروم د نوی رباب د
لا ماشوم دے پہ زانگو کنن د ہم
ستاپ غارہ دے لا پروت کار د
لا خوکانرو کنن لعلونہ شتہ ہر
ولے شہ دا لوے جہان دربانہ

(د بادشاه لور ڪلڻ بيلم)

په ٿرا اختر او په خندا اختر

ٿا نڻ ڪلڻ بيلم د اڪبر د وليم ڪرڻ ڇه د ڀلي بادشاه وٺ. ماڏن ڏه وٺ
 ليدل. او حضرت بهادر شاه ڇه د هغه زوى او ٿا نيڪه وٺ. ما ليدل. وٺ. مگر
 ٿا د پلار نه خفه وٺ. مونڊ هغه د مرزا سليم د ڀيڻي طرفدار ڪندڙو ڇه هئي په
 حضرت بادشاه انگريز ته عرضي ڪرڻ وٺ. مونڊ د خانم بازار کڻي باهر د قلعي نه
 اوڇيدو. ٿا د والي تنخواه وٺ ڇه د بادشاه سلامت سره به انگريز وڌو. د
 غل نه يو ڪال رومبي د رجب بزرگه مياشت په ۲۴ په شپه د معراج ٿا نڪاح د مرزا
 تيمور ڇه مشهور په مرزا نشلي سره وٺ وشوه. چونڪه هغه هم د بادشاه سلامت
 ناخوڻ وٺ د قلعي نه باهر اوڇيدو. شبنم تير شه او رمضان (د روڙي مياشت)
 راڻي هغه هم لار د اختر مياشت راڻي. د واده نه پس دارومبي مياشت د اختر
 وٺ. زه د مور پلار يوه لور ومه او مرزا هم د مور پلار يو نيازين زوى وٺ. د
 اختر په شپه زه د سڄو ڪو لاهم. د اختر نون جوڙ په ڊير حفاظت سره په شه
 شان صندوق کڻي پرته وٺ. باداڻي مونڊ خد مڪاره د اختر د خوشحال نه به ڊير
 تيس تپاس کڻي ڪرڻ د هغه د ازادڻي او د مرزا نشلي د مهرباني د وجه ٿا
 خواجبه د هغه نه ويسته پريڪر ڇه هغه ته ڳالهه ٿڪ پيدا شوئ وٺ. ماهم د دوى
 په نسبت خپل ڪور کڻي ڳالهه اوڀرڻي وو. ما تر د ويسته پريڪر تيوس وڪر ڇه
 هغه ما ته وڃندل ما وڃو ڇه ضرور ڳالهه نه ڳالهه شته. ما بنام شه. باداڻي روڙه
 ماڻه په ڊير بنه ترتيب سره راوڀي ڪينود. مرزا نشلي هم راڻي. ٿا خواجبه ڇه په
 بل دالان کڻي وٺ باداه هلته ورغله. توپه خلاصه شوه. نغاره وغڙيد. چڻي
 سورئ شوئ. روڙه دارو روڙه دارو روڙي ماڻه ڪئي. مرزا په خپل لاس مال
 تجوڙي راڳه. زه وڃميدم. خوم وڃوڙي. موخ ڀم وڪه مرزا وڃو ڳالهه ڇه بالا
 خان ته وڃيڙو او مياشت وڪورو. باباجي په مسجد کڻي د ڏي او مورم د اول وڃي
 مياشت نه شي ليدل بالا خان ته اوختو. د ۲۹ مياشت ۱۱ نظر پريوت
 مرزا وڃو ڪلڻ هغه ده مياشت ۱۱

مخامخ راغ دای و دوع انباو عید دین روکے تو. ما ورته وویل ادس به بادای راغی
او هغه به پوه شى. مرزا و خندل دے ویل ته هم داسے خبرے کوے. مورم د هغه
عاجزے نه هسے وپسته پریکړه. مرزا نشلی خا خبتن وه خا د پار خوهغه میاشت
وه خدای او رسول خوهغه صرف ماته راگرې وه. میاشت په اسمان ده چه هغه
لکونو خلقو ولید او په لکونو خلقو لید له مرغه شو او په لکونو خلق پید کییدی وه
وینی. مگر خا میاشت صرف خا د پار وه او زه د هغه د پار وم د اختر د میاشت
خوشحالی دیره زیاته وی مگر نن چه خومره خوشحالی ده. نه وه نه به وشى نو
کیدے شى. شپه تیره شوه او بله شپه راغله. ما مرزا ته د و راغله چه میاشت وکړه
چه بالاخان ته وختو میاشت لږ غټه شوه وه. هغه د وردکوالی تاثیر نه و
نه زه هغه وم او نه مرزا هغه وه. بیا م بل رمضان ته سترگه وے چه هغه راغی
خان سره به اختر راولی. بیا به ماښام وی بیا به بادای روژه ماته راوړی بیا به
بالاخان ته وختو او میاشت به کورو. رمضان راغی مگر غد ته خان سره راوړ
دغه ته سترگه وائی. خا باباجی او د مرزا پلار دواړه غد نه روښه مرغه شو
د مرزا مور د غد په شروع شروع کښ د فالج په مرض مرغه شوه. خا مور د مرزا
په کور کښ چه زه د هغه هم مالک وم. د غد په راتلو مرغه شوه. د مرزا د
انگریزانو سره ډیر تعلق او اشنائی وه. هرکله چه د انگریزانو قتل شروع شه
نو پوربیانو مرزا نشلی گرفتار که چه دا د انگریزانو جاسوس دے. خپل کالی م
قول ورکړل نو هله په ډیرو خواروم خان خلاص کړ. انگریزانو کشپو ته دروازه
ماته کړه او ښار ته رانوتل. بادشاه د همایون مقبره ته لاړ او د ښار خلق قتل
او تبتیدل مرزا د غویانو کادی کښ زه کینولم او په خپله هم کیناست کادی نه ے
پرده چاپیره کړه قطب صاحب ته لاړو د جهرنه په مقام چه ما باغ لکونې وه او بار
درے م جوړ کړه وه هغه خلای سره د کوره و فوځ مخ ته راغی. ما ښه روږه
هیڅ نه وے صرف پنځوس اشرف او خلور د سرو کړه او یو د مرغلو هار چه
ډیر قیمتی
دنده
د فوځ د کادی نه چاپیره شه مرزا په پرده
د کوره و د کادی نه پرده اوچت

کړه. او مرزائے له لاسه ونيو او را ئېښکله. زه ورپورې ونېستم. مرزائے دکاږي
 له بڼکته وغورزه وده زه هم پرېوتم مرزاد پرېوتو سره ودرید او کوره له یی په
 مخ سوک ورکله. کوره د مرزا په کید کښ سکن و مندا پورے را پورے ټر ووت
 هغه یو اه وکله. او زه به هوشه شوم. چه سترگے م وغړولے ما بنام وده مرزا مخ
 کښ مړ پروت وده او حنا مخ کښ یو مړ هلک پروت وده. نه دم پورے شوے چه د
 کاږي نه د پرېوتو په وجه مړ وده. یا روستو مړ شوے وده. کله پیدا شه او کله مړ
 شه هیچ خبر نه دم بیا بهوشه شوم. خو کینتم بهوشه وم. ما بنام وه خنک وده
 نه خپل دو نه پردی وونه م کړے وے نه اشرفی وے نه م د مرغلرو قیمتی
 هار وده. هیچ نه وو. وارث په وینو کښ دوب مړ پروت وده. بیا بهوشه شوم
 په ننه شپه بیا په خود شوم خه کورم چه کیدان وینے سترې او خه د مرزا لاش
 مړده جسم ته ولاړ دی. بیا پرے به هوشه کړم. لب شان م سترگے وغړیدے
 هغه شان شپه وه. او هو. تکه توره شپه. ډیره د پرے شپه. داسے غم ما
 په خوب کښ هم نه وده لیدلے. دا به وارثی دا به کسی خنکښ م د سرتاج (خوے)
 د مخا مخ م لال (خاوند) مړ پواته دی. دواړه چپ دی حنا نه به خبره دی. ما
 نه هغو ساتنه کوله. یا الله دشمن ته هم دا حال مې بنی. د لرے نه د غرغراوان
 ټپ نه پوهیږم چه کیدر دے او که بله بلا ده. د پرے نه م زړه اورپید. بیا
 به هوشه شوم چه صبا شه نو زه د یو بانډیسی په کور کښ وم. هند وده ولے
 ډیر رحمدله سرے وده. پخپله هم بودا وده مکر مورے هم ژوندے وده د سلو کالو
 بودے حنا ډیر خاطر کو. ډیر مضبوط لاس ښه وو ماته ټو ویل حنا زوے ته
 د خنک نه راوېستے ټو ما ورته ویل هلته خو مړی هم پواته وو. ولے هغوی
 حنا ورو وخوړل. هائے د هغویو موټے خاورے هم نه شوے. چه د امن د کمان
 اورخے شوے نو ما بودا بانډیسی ته ویل چه ما ډیلي ته بوزه چه شاید خپل خپلوان
 پجرته او وینم. بودا عاجز د خپلے مور خادر د پردے د پاره ماته را کړ هغه حنا د
 ډیلي نه دوه کړوه لرے وده په خپلو ښو هلته به
 د خان بازار روان پروت وده. کورونه به

اسلام اَو د سرحل پڻتانه

د دنيا د هغه قومونو په شمار کښ چي د خپل ژوندانه د بقا په کشمکش کښ
 د خپل نوم لغاره غبرولي ده يا غبروي پڻتانه هم متازه درجه لري د احمد شاه
 شير شاه او محمود غزنوي نومونه داسي نه دي چي د زمانې او بدو کا به هغه مير کړي
 موجوده زمانه کښ هم چي نورو قومونو د علم او عمل په برکت خپل ځان د دينوي
 ترقي شاهراه نه رسولې دے پڻتانه هم خپل لاس ښي خوږوي خپله هستي قائمه
 ساتي. مگر د سرحل پڻتانه دي چي د علم او عمل په رڼا ورځ کښ هغه شان د غفلت
 په خوب اوده دي اړخ نه بدلوي.

عجيبه خود اده چي ټول مسلمانان دي او څه اوسني مسلمانان نه دي بلکه
 د سرته مسلمانان راغلي دي. نو حيراني ده چي يو مسلمان بل پڻتون او بيا د نورو
 قومونو نه پسته او لاند ژوند ن. دا ولې ځکه چي خلقي عالم او قوام ازل
 پڻتانه يو داسي قوم پيل کړې دے چي هغه ټول صفتونه جذبې. احساس او
 قوې چي يو ژوندي قوم له په کار دي هغه ټول د پڻتون خير کښ اخلي دي
 مگر عجيبه ده چي د سرحل پڻتانه دي چي د اسلام دعوي دار دي او خپل اسلام وگر
 د نوري دنيا نه ښه ښکاري او بيا هم د دنيا په رفتار کښ د هر قسم ترقي نه محروم
 دي حالانکي د مسلمانانو د خداي هغه خداي چي په رښتيا خداي دے د هغه وعده
 ده چي ايمان او ښه عمل پيا کښ وي هغه به په زمکه کښ خپل خليفه
 نائب او بادشاه کوم رکوره اولسمه سپاره. سورة انبياء. اتلسمه سپاره سورة نور
 په نهمه سپاره سورة اعراف کښ وعده ده چي ايمان او ښه عمل پيا کښ وي نو د
 اسمان او زمکي برکتونه به په هغو راسپرم. اوس چي دے وعده ته کور او د پڻتون
 موجوده پستۍ ته نظر وکړو نو چټک دا خيال پيل شي چي نفوذ بابلک يا سندل دروغ
 والي يا څه وجه ده چي مونږ د هر چا نه لاند او خوار خسته يو.

د دے حل د پير انسان دے مداخله کول به کلا
 څه تعليم دے او مونږ څه کړو

خداي وائي دروغ مه وائي. ناحق تلوته کوي. غلامه کوي. زنا مه کوي. زور
 ظلم مه کوي. پردے مال مه خوري. ښه کوي بد مه کوي. خان پاک. لباس پاک
 او ځان پاک ساتي هره خبره او هر عمل چه تاسو په ځان نه غوارئ بل سره
 مه کوي کومه خبره او کوم کار چه په ځان ښوښوي هغه شان بل سره کوي.
 دا قوانين دي دا احکام دي چه خداي ته فرمائي قران مې ښي او هر عاقل باغ
 نر او ښځه ته د خپل ضمير په رڼا پيښي. دا هغه قوانين دي چه د اسلام اصلي
 اصول دي. او د دے احکامو او قوانينو منونکي ته مسلمان وائي نو اوس که څوک
 دروغ وائي، غلامه کوي، زنا کوي، ناحق تلوته کوي، پردی مالونه خوري، زور ظلم
 کوي، شر او فساد پيسه گرزي، د امن امان دشمن وي په بد پيسه هروقت ملا تېلي
 وي. هغه څنگه دا دعوي کوي شي چه زه مسلمان او په رشتنه مسلمان يم. دا صحيح
 ده چه پښتانه اکثر موخ اودس کوي. ځنې ځنې ډير ښه خويونه په کښي وي مگر
 ځنې خبرې منل او ځنې نه منل. داسې مطلب کله حاصلېږي. دا خواص جواب ده
 چه *يُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَ يَكْفُرُونَ بِبَعْضِ* د مسلمان د تعريف نه سره باهرو باي
 اودا څه عجيبه خبره نه ده. کور يوسره د چا نوکر وي نو د مالک په رضا کار نه
 کوي خو چه څه دده په زړه راځي هغه کوي نو وايه داسې نوکر د مالک نه د ښه سلوک
 او د انعام طبع کوي شي او داسې نادان مالک به څوک وي چه داسې نافرمان نوکر به ښه
 ساتي.

دارنگه څو ځل حال دے چه د خداي احکام او قوانين په ښه شان پيژنو مگر کومه
 چه څو ځل زړه غواړي حالانکه ښه پوهېږو چه دا د عقل او د ضمير نه خلاف او ناکاره
 دي. نو وايه مونږ به څنگه ښاد ورځ ويو. شکر دے چه د پښتنو په خپله ژبه کښ
 "پښتون" رساله بجاري شوه. چه د اسلام حقيقي احکام. د قران صغر د خداي او رسول
 صلي الله عليه وسلم د هر پښتون غوږو ته رسوي. هر پښتون د اسلام په صحيح لاره روان
 شي او د الله تعالي د وعده خپل ځان اهل ثابت کړي. د هر چا د پاسه دي.
 د دينا او د اسلام لپاره.

د اسلام لپاره کړي. امين.

(په نوم مضمون)

د افغانستان ملکه

او

د یورپ لباس

د شاه افغانستان سیاحت او د یورپ سفر یو دا ښه سفر دے چه د دنیا په شاها
سیاحتونو کښ به د دے نظیر پیل نه شی نه د کوم بادشاه دومره عزت کله شوے دے
پرونه خبره ده چه افغانستان د دنیا په وحشی قومونو کښ حسابیږي نه د هیچ عزت حقدا
و نه په کښ موجوده تهذیب و نه تعلیم نه تر نه د چا څه امید کیدے شد چه دا
وحشی قوم به هم کله د دنیا په مذهب قومونو کښ شریک شی - مگر د یو غازی امان
الله خان په برکت سره (خدا الله ملکه) پښتانه د تهذیب د میدان په هغه سر کښ
ښکاری - د غازی امان الله خان چه څه عزت په یورپ کښ شوے دے هغه څه پته
خبره نه ده - د امیر صاحب سیاحت نه دے بلکه په دنیا کښ معلومیږي یو نوے
انقلاب پیل شه - مگر سوال دا دے چه دا دومره عزت د ده ولې وشه - ایا دے
افغان دے یا بادشاه - او د دے وجهه نه دا دومره خاطر داری وشوه یا دا د ده
د ازادۍ قلد و نه یا په ده ښځېل ذاتی داسه کمال و نه چه تمام بادشاهان ټی په عزت
کولو مجبور کړل او د تمامی دنیا په زړو کښ ټی ځای پیل کړ - اول صورت خو نه دے
ځکه چه د ده پلاد هم پښتون و نه او نیکه ټی هم او بادشاهان هم وو - او نور هم
د مشرق ډیر بادشاهان یورپ ته تلې دی مگر د هیچا هم دومره عزت نه دے شوے
او ازاد هم وو مگر د یورپ خلقو ټی هیچ پروا نه ده کړې - د دے نه معلومیږي
چه دا ټول د ده خپل کمال دے - دا منم چه د ازادۍ او بادشاهۍ هم د ښه کښ
دخل شته مگر د افغانستان ازادۍ او بادشاهۍ هم د غازی امان الله خان په وجه
سره عزت موندلې دے - بلکه د دے دواړو وجود د هغه په برکت دنا نه راغلې دے
ورنه ازادی چرته او افغانستان چرته نو به
صاحب په ذات کښ دے -

دا ہم د هغه په وینه کېن قومی جوش وده - بل بادشاه دنیا ته تر اوسه پورې
 نه دے راغلے چه د رحمت په وخت کېن یو معمولی دهقان او سپاهی په سینه پورې
 ونیسی او په ژبا ژبا تر رحمت شې دا هم د ده په زړه کېن د آزادۍ قند وده چه
 په بېنې کېن یو سړی ورته دعا وکړه چه خلای د تاجنوب بادشاه کېن نو ده ورته
 په جواب کېن او ویل چه ته دیر احمق یی د یوے غلامی نه خان خلاصوے او
 بله د خلای نه غواړے - هم دا وره غونډ خبره وه چه د هندوستان د سپا
 رنک یی بدل کړ او د خلقو خیالات یی په بله واړول او د همیشه د پاره یی
 هندوان چپ کړل مکه چه د هغو چه څه ویره وه هم د ده نه وده
 دا هم د ده د همدے اثر وده چه په مصر کېن د البلاغ اخبار ایډیټر د
 یو هلک نه سوال کوی چه ته د ایمر صاحب په راتلو باندې ولے دومره خوشحال
 یی - نو هغه ورته جواب ورکوی چه څا په دے نه دے خوښی چه دے بادشاه دنا
 مسلمان دے او د مشرق دے - څا د دے بادشاه سره په دے مینه ده چه
 دے په رښتیا سره د خپل وطن دوست دے - دے داسے بادشاه دے چه بادشاه
 نه معلومیږی څا سره یی داسے جوړ تازہ وکړل لکه د ورور سره چه څوک کوی
 که زه تاریم نو دے هم راسه ژاری او که زه خاندنم نو دے هم راسه خاندی -
 کوم اغړے چه څا په پښه کېن ماتېږی هغه د هغه په زړه کېن ماتېږی - زه به
 ولے د ده په راتلو باندې نه خوشحالیږم خلای دے هرکله راولی خلای دے هرکله
 راولی -

د مصر نه پس غازی امان الله خان د افغانستان بادشاه یو داسے ملک ته ځی
 چه هلته د رحم قند نشته - د ژبا قند نشته - ژاری او منت د چا څوک نه اوری - څا
 نه منی مذهب او آخرت نه پیژنی بے د خان نه بل څوک ورته سړی نه ښکاری -
 قند دے نو د خوددارۍ او د آزادۍ دے او کوم تهذیب چه هغو پیل کړے د
 په هغه پوهیږی نو سړے

لے نه د کور نه باهر وتلے

مگر کوم وقت چې هغه د يورپ زمکه ته ورسيد، هم هغه وقت نه دے مشرقي بادشاه
وہ. نه هغه اير وۀ چې يو څو ورځې وړاندې د مېشتې په جرگه کې ولاړ وۀ. خبر
نہ کولې او يو ځوانکی مېشت وړته وويل: اير صاحب بل چا نه هم وار وړکولې که نه؟
ډير مۀ کړيږه چې زۀ هم خبره وکړم: او دۀ وړته وړيږه ښه نه به کړېږم.
بلکه دلته داسه معلوميدۀ چې دے هم د يورپ بادشاه دے او هم په دے کې و
هوا کې پيل شوے لوی شوے دے. او دومره خود دار چې معلوميږي تمام يورپ
د دۀ زير فرمان دے. دا ټول سفر د دۀ په خلاصيدۀ دے د يورپ تمام متعصب
اخبارات په دے انتظار کې دي چې کله به د اير صاحب نه څه غلطی کيږي او
دوی به پر اعتراض کوي او سپک به ئې کړي کور هيچ عيب وړته نه ښکاره کيږي
نۀ د هغه په خود دارئې کې څه عيب مومي نۀ په لباس کې نۀ په خپرو کې څه
نقصان او د يورپ د تهذيب نه خلاف څه کي شته. نه د هغو کارخانو. د دنيا
د تباهۍ سامان. دريايې بيرته په وۀ باندې څه د هشت پيل شته. تمام يورپ حيران
دے چې دا څه رنگ سره دنيا ته راغلي دے.

هم دارنگ د افغانستان ملکه چې کوم وقت د مغرب په زمکه قدم ايښۀ دے
دا نۀ معلوميږي چې دا هغه مادر وطن ده چې د کابل په کوڅو کې به په جگړو پس
گرزيږي او په يو څو ورځو کې ئې اته سوه جينگي په مړسۀ کې داخلي کړي او
د هغو د تعليم انتظام ئې وکړ بلکه داسه معلوميږي چې د يورپ يوه ملکه ده او
تمام عمر ئې په يورپ کې تير کړۀ دے. نه د يورپ قومونه د هغې په وضع اعتراض
کولې شي نۀ په گفتگو باندې. نه په لباس باندې او نه د هغې په شاهانه خود دارئې
باندې. د يورپ ملکه د هغې هرے ادا ته کوري او حيرانوي چې د کابل په
خړو کوڅو کې د څرنگ دا تهذيب پيل کړۀ دے. او دا تمام تبدیلی د شاه افغانستان
په حکم او اجازت سره وۀ.

هغه ته دا معلومه ده چې دا ټول تصويرونه د افغانستان د تان نه دي
هغه ته خپل قومي غيرت معلوم دے. د هغې خوره غيرت ورځي. هغه
نۀ ته په
نۀ ته په

سره په افغانستان کېن د فساد پېدا کولو کوشش کوي او د هغو خلکو د پاره چې
 د زلمی د راتګ نه نا اشنا وي دا یو لویه سټل دے. دا هرڅه غازي امان الله خان
 ته معلوم دي مګر بیا هم دے هېڅ پروا نه لري هغه ته دا هم معلومه ده چې د مذهب
 په خاوندانو به د دے اثر پېښي او ملایان به ماته څه وايي نه د هغه زړه د اسلام
 له درېد خالي دے. مصطفیٰ کمال او د ورځې خطبه ورکوي ده مګر یو وار هم د هغه
 په خوله اېدا د خلای نوم نه و نه راغلي او غازي امان الله خان به د خلای د تلک
 نه یو قلم هم نه لېږي. مګر په دے وخت کېن هغه چې څه کوي محض د دے د پاره
 چې یورپ ته معلومه شي چې یو افغان دا قابلیت لري چې په کوم التی کیت او تهذيب
 باندې یورپ غور کوي په لسو ورځو کېن په کماله وجه سره هغه حاصلوي شي او د
 افغانستان ملکه په هفته کېن کوين الزبت (مشهوره ملکه د یورپ) جوړېږي شي.
 څوک چې اخبارونه گوري هغو ته دا په ښه ښان معلومه ده چې د افغانستان
 چې په انگلستان کېن کومه وضع او لباس اختیار کړي دے په اتلی کېن نه و نه د
 فرانس کېن و نه چې د فیشن کارخانه ده نه په جرمن کېن نه به ائند انشالاه
 لباس اختیار کړي. ۲۰۰۰ د انگلستان د خصوصیت څه وجه ده یوه وجه خودا ده
 چې د یورپ په نورو ملکونو کېن ملکه نشته. د افغانستان د ملکه د سیالۍ له
 انگلستان و نه او تمام یورپ ته دا معلومه شوه چې د افغانستان ملکه د تمام یورپ
 د ملکه سره هر تهذيب کېن برابر ده. بله داده چې اير غازی انگلستان ته
 بېرته چې د هغه قوم د هرې ترڅې او د هر تهذيب حاصلولو د پاره تیار ده
 او دا څیز هغه په یو څو ورځو کېن حاصلوي شي. او لارډ رانلډ څه چې په خپل
 اسپچ او بیان کېن دا ویلي وو چې باغستان جاهل دے او جهالت د دے لائق نه
 چې په تهذيب باندې قربان شي او میدان ورته خالی کړي. د دے لارډ دا خیال غلط
 دے افغانی قوم په هېڅ کېن د چا نه کم نه دے.

تعملي تخا خیال و نه پاتې شوه پرده نو د افغان په قوم

چې د کله نريه شان چټک غزوه نه د
 د نسل پېښ کېن لرونه کوي د جنگ په

او د هغو خلکو د پاره
ا هر څه غازی امان الله
دا هم معلومه ده چه د
اځي نه د هغه زړه د
لري ده کور يو وار هم د
الله خان په د خلکو د
نځه کوی محمد د د
په کوم التي کيت او
هغه حاصلو کي شي او
د يورپ) جوړي شي
به ده چه د افغانستان
په اتلي کي نه و نه
نه به اوسه افشار الله
ده يوه وجه خور دا
د صيک د سيالۍ
افغانستان ملکه د تمام
اير غازی انگلستان نه
حاصلولو د پاره تيار
د راند شي چه په خپل
د جهالت د د لائق
د د لارو دا خيال
ده نو د افغان په قام
ان چيکه عزه نه
کوي د جنگ په ميد

کې په غلې رغا دى او خاوندان د دوى په اوږه بانې لوبولې دي دې دېن
ولې او دوى په سولې کي ولايت دى د داسې نوم ملکه به ځله پوره وکړي نه
دواړه پوره کول مناسب دى د پېښور په دې انارځي بانې له په دېا کي څوک
اعزام کول شي لا هغه فقط د هغه ستان اسلامي قومون دى کور د افغانان
په پوره کي له اسلام نه دومره لرې نه ده لکه د هغه ستان پوره چه د اسلام نه
لرې ده کومه پوره چه په هغه ستان او پنجاب او صوبه سرحد کي راځي ده
هغه هېڅکله د اسلام پوره نه شي کيدې نه اسلام د داسې تفصلي پوره اجازت
ورکوي نه چي به پل په داسې سخته کي غورځوي نه د کار نه اېاسي
د پېښور په بل بند کي به افشار الله نه په دې بانې پوره مضمون ليکم
(عبد المجيد افغانى - ملن کالج پشاور)

رأى

په خدمت کي د چلونکي (ايدې پېر) صاحب
السلام عليكم د مولانا صاحب د وينا په مطابق نه د هغوى په دې مضمون
بانې په يو څو ټکو کي خپله راځي ظاهر دم اميد دې چه د هغوى د مضمون سره
به دې شائع کړي او ما به ملکور کړي
د کونکوسى نه داسې معلومېږي چه د بعضو روح مرد، رهنه زړو، خلکو په
سازگري کي د افغانستان ازادى او ترقي غوښتي او دا خيرنه کوشش کوي چه په
ځه چل سره سمون د سرکټ، سمون د زړه آرام، سمون د حجرې مشر، سمون د
کنډک شپون، سمون د محمد شمع غازی شاه امان الله خان (سلطنت د دې
هميشه قائم اوسى) په خلکو کي پد نام کوي - په خپله خو موجودا ايمان دې چه
عزت د دې کيږي او د خوشحالۍ نه مونږ باغ بالغ کيږي - باقى پاتې شوه د پوره خبره
د مولانا صاحب خبره باکل درست ده چه په پېښور کي د اول نه کومه پوره
ده - چه "اوس راغله د ډول په سوري" شاه امان الله هم محمد نه د کسنتون
دور دې او چه څومره د شريعت تعلق د
سره د شريې پوره د لحاظ ساتي

رښتيا

سُوکرے

(عبد الغنی صاحب طالب علم)

یو پلار خیل ھوئے نہ د سبق پہ باب دا سے تپوس وکری۔
 پلار۔ خوب ھویہ تان جماعت کنی ملا صاحب نہ ھوئے زده کرل؛
 ھوئے دیرہ ھوئے ھا نہ ھر ساعت تپوس کوئے۔
 پلار۔ دے د پارہ چہ ستا سبق پوخ شی۔
 ھوئے۔ بابا ن ھوم عجیبہ سبق لوستے دے۔ ”اودیلید اوم لید“
 (لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ)

یو درے بیوقوف پہ بیہوشے کنی ناست وو خبرے ے کوئے۔ دانگے۔
 روہی۔ کہ چر پہ دریاب اور اولہی۔ دا کبان بہ چرتہ لار شی؟
 دوہیم۔ د ونو پہ تنو بہ پور تہ سوکری تہ اوخیری نو چرتہ بہ لار شی
 دریم۔ اے بیوقوف دا ھو غوا میسے دی چہ ونو تہ بہ اوخیری۔

یو سرے ھوئے تہ پہ نصیحت سترے شہ نو پہ غصہ ے ورتہ دوہ
 پلار۔ تہ ھا نصیحت پہ یو غور اورے او د بل نہ ے اوباسے۔
 ھوئے۔ دے د پارہ خوخلے دوہ غور ونہ راکری دی کنی یو دیر وہ

د باھر یو سری ھوئے بنار تہ سیل د پارہ راوستے وے۔ چہ پہ قہ
 خوانہ کنی ے د سبیل اواز سرہ د کتورو شرنک وادریل نو پلار
 ے د وچہ مائہ سبیل واخلا۔ پلار ے ماشکی تہ دوہ پیسے ورک
 چہ دے ھک نہ سبیل ورکھو ھفہ چہ زیر جام کوری
 د مشدہ اوبہ ورکھو ھک د خولے نہ تو کوئے چہ دا ھو اوبہ دی
 کورہ د بہار بان کورہ چالوے دا تھکان اوبہ ھم پہ ھو چل

پہ پُڻتُون کُن دِ اشتہار و رکولو فِخ

دِ خاے اندازہ یوخل دِ پارہ درے خُل فِخپ خُل دواس خُل
 قول فِخ - - - - - للہ - - - - - للہ - - - - - للہ
 نیم فِخ - - - - - للہ - - - - - للہ - - - - - للہ
 دِ فِخ خاورہ برخہ - - - - - للہ - - - - - للہ - - - - - للہ
 پوہ کونہ - - - - - للہ - - - - - للہ - - - - - للہ
 دِ سر پانپہ پہ دوم، دریم فِخ باند پہ سلو پسے پٹویشٹ روئے او
 پہ خاورم فِخ باند سلو پسے پٹویشٹ روئے او پہ مضمونو کُن اشتہار
 درکولو دِ پارہ پہ سلو پسے پنچہ اوپا روئے زیات قیمت بہ لُبری۔

مضمونو رالپ ونکو تہ ہدایت

”پُڻتُون“ نشر مضمون دِ بیتونو تہ زیات خوبوی۔
 ہر مضمون دِ داسے وی چہ خوی تہ خراوی، لہ نارواؤ تہ کرکہ پیدل
 کوی، اَدِ قام او دِ ملک مینہ رالپ رڈی، پہ دین باند پتنگ کیرہ تہ
 تیارہ وی۔ دِ مسلمانانو دِ رورولے قلا مضبوطہ وی، غرضہ توب لیر
 کوی او سریتوب پیدل کوی۔ لہ دا چہ دِ اسلام حکمونو تہ دِ بندہ سر
 راتیتوی۔ او عمل دِ پارہ تہ لیوالہ کوی۔
 مضمون دِ پہ صفا سادہ پُڻتو کُن وی۔ یعنی دِ جُورے پُڻتو۔ چہ سرہ
 دِ اورید و پر بندہ زر پوہ شی۔
 دِ رسم خط او دِ خوش خطے لحاظ تر خپل وس ہر جاتہ پہ کار دے۔
 مضمون دِ دِ کاغذ پہ یو فِخ لیکلے شی۔ او پتہ دے۔
 کہ کوم مضمون رسالہ کُن و تہ و تہ
 مضمون زیاتو کوئو دِ ہم خوک

په سود سودا آخستو کښي دوه خبره

ياد لري

يوه دا
چه

دکاندار د مسلمان وي

بله دا
چه

سودا ارزانه ورکوي

د دے دواړو خبرو د پاره

د قصه خواني بازار

کښي

بشير ستور

نوم د دکان دے چه هلته ستاسو د کار هر شے بڼه او ارزانه
لاس ته رازي - لکه جرابي، مفلر، تايي، تولي، سويتر،
بنياين، خوشبو يه صابونونه، تيلونه، عطر، لوندول، او نور
نور شيونونه د دې چه د په کار به هر شے بڼه، ستان

لورزان